П'ЯТНИЦЯ, 9 ВЕРЕСНЯ 2005 РОКУ ■ № 169 (3669)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Працівникам нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України

Щиро вітаю робітників та інженерно-технічних працівників нафтогазового комплексу з професійним святом — Днем працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості.

Ваша злагоджена та високопрофесійна діяльність упродовж десятиліть забезпечує ритмічну роботу національної економіки, сприяє розбудові Української держави, формує надійний енергетичний фундамент економічного зростання, а головне — несе тепло й затишок в оселі співвітчизників.

Соціально-економічна стабільність нашої держави та її конкурентоспроможність на світових ринках визначальною мірою залежать від результативної діяльності підприємств нафтогазового і всього паливно-енергетичного комплексу, від готовності до впровадження інноваційних науково-технічних розробок і проектів, кінцевою метою яких є перехід від енергозатратних до енергозбережних технологій, бережливого ставлення до надр і охорони довкілля.

Верховна Рада України й далі неухильно працюватиме над ефективним законодавчим забезпеченням функціонування української енергетики, над створенням енергоефективної економіки держави та вирішенням першочергових соціальних потреб працівників нафтогазового комплексу.

Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, святкового настрою, плідної праці в ім'я заможного життя українського народу.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Посилити роль парламентів і облаштувати ООН

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сьогодні закінчується візит Голови Верховної Ради України Володимира Литвина до Сполучених Штатів Америки. Вчора Голова ВР виступив на пленарному засіданні Другої всесвітньої конференції голів національних парламентів у Нью-Йорку. Протягом трьох днів представники з більш як 200 країн обговорюють роль парламентів у світових процесах, активізацію співпраці з ООН.

За результатами конференції очікується ухвалення декларації «Подолання прірви демократії у міжнародних відносинах: посилення ролі парламентів». У проекті, розданому делегаціям, наголошується на тому, що потрібно заохочувати Генерального секретаря ООН продовжити процес поточного реформування організації. Крім того, є нагальна потреба, щоб держави-члени та їхні парламенти «продемонстрували роль лідерів та політичну волю надати Організації більш ефективні механізми».

(Закінчення на 2-й стор.).

ВІДСТАВКА

Президент України Віктор Ющенко відправив уряд у відставку. Виконувачем обов'язків Прем'єр-міністра призначено Юрія Єханурова.

Водночас глава держави прийняв відставку секретаря Ради національної безпеки і оборони Петра Порошенка й усунув від виконання обов'язків першого помічника Президента України Олександра Третьякова на час ведення слідства. А кілька днів тому звільнив з посади державного секретаря Олександра Зінченка. Отже, Віктор Ющенко розв'язав гордіїв вузол протистояння своїх соратників.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА (з архіву «Голосу України»).

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Закон один для всіх — і чужих, і своїх

Ранкове і денне засідання 8 вересня

Шквал емоцій викликав у сесійній залі розгляд питання про дострокове припинення повноважень окремих народних депутатів, котрі перейшли на роботу до органів виконавчої влади. Пікантності ситуації додавало те, що багато з депутатів-сумісників — зокрема, секретар РНБО Петро Порошенко, міністр економіки Сергій Терьохін — учора зранку написали Президентові України заяви про відставку з урядових посад і відкликали свої попередні заяви про складення депутатського мандата. Однак, оскільки на час розгляду цього питання президентських указів про відставки урядовців-парламентаріїв не було, парламент проголосував за дострокове припинення повноважень 12 народних обранців-сумісників.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ ЮВІЛЕЙ

Свято на нашій вулиці

Завтра День міста відзначає Слов'янськ — столиця кераміки і відомий курорт. Йому виповнюється 360. Привітати його мешканців приїде і корпункт «Голосу України». Поруч зі сценою представники донецького корпункту газети спілкуватимуться із читачами. Для наших передплатників, теперішніх і майбутніх, ми приготували численні сувеніри. Подарунком до свята стане концерт талановитої молоді — студентів Міжнародного слов'янського університету (Харків).

Свій день цими вихідними також святкуватиме ще одне місто області — Красний Лиман. Під час урочистостей і там відкриється куточок «Голосу України», де можна буде виграти сувенір від газети та оформити передплату, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

■ НОВИНИ

Бізнесмени в філармонію ходять на фуршети,

а мешканці сільських районів можуть втратити доступ до академічного мистецтва

Приміщення Національної філармонії України, яка 14 вересня відкриває свій 142-й сезон, може розвалитися. Це стверджує головний диригент симфонічного оркестру НФУ Микола Дядюра. Причина — масові заходи на кшталт гучних концертів на Європейській площі, що не мають жодного відношення до академічного мистецтва, але проводяться під самісінькими стінами філармонії і руйнують її своїми децибелами.

Вітчизняне культурне поле засівається попсою, натомість академічній культурі вкрай важко пробитися, зазначає художній керівник Національної філармонії України Володимир Лукашев.

(Закінчення на 4-й стор.).

Коротко

■ *У Києві відбувається квітковий вернісаж «Казковий водний світ»*

■ *На Кіровоградщині протягом доби виявлено понад 500 боєприпасів часів війни*

■ *Гірники шахти «Известия», що в Луганській області, припинили свій протест і піднялися на поверхню*

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Представники громадських організацій, профспілок та підприємці Хмельницького провели біля Державної податкової адміністрації України акцію протесту. Головна вимога — припинення будівництва Торгово-сервісного центру «Поділля» на землях Розсошанської селищної ради.

Глава Фонду держмайна Валентина СЕМЕНЮК: «У позиції уряду з таких гарячих питань, як приватизація Нікопольського заводу феросплавів і «Криворіжсталі», можуть статися істотні зміни»

ПОЛІТИКА
П'ЯТНИЦЯ, 9 ВЕРЕСНЯ 2005 ■ № 169 (3669)

Редакція газети «Сільські вісті» подає позов до лідера партії «Трудова Україна» Валерія КОНОВАЛЮКА, в якому вимагає спростувати наклеп і сплатити редакції 100 тисяч гривень моральної шкоди

Президент України Віктор Ющенко призначив головою СБУ Ігоря ДРІЖЧАНОГО

■ У НОМЕР

Посилити роль парламентів і облаштувати ООН

(Початок на 1-й стор.).

«Облаштування ООН для розв'язання економічних проблем та проблем соціального розвитку є одним з таких завдань. Щоб зменшити бідність і забезпечити сталий розвиток, країнам потрібні форуми, де вони зможуть одночасно вести перемовини в різних секторах, — йдеться у документі. — Питання глобальної безпеки також мають більш енергійно вирішуватися в ООН. Ядерні держави повинні виконувати свої зобов'язання із роззброєння». Велику увагу приділено і боротьбі з міжнародним тероризмом.

Спікери планують звернутися з пропозицією до кожного парламенту проводити «Міжнародний день парламентів» приблизно одночасно, з метою обговорення документів, що приймає ООН.

А вчора конференція ухвалила заяву з протестом на адресу уряду США через відмову видачі візи двом главам національних парламентів. Щоправда, головуючий на засіданні не назвав країн, представникам яких було відмовлено у візах.

Учора Володимир Литвин зустрівся з Маршалком Сейму Республіки Польща Влодзімежем Цімошевичем, головами парламентів Болгарії Георгієм Пиринським, Молдови Маріаном Лупу, Азербайджану Муртузом Алескеровим. Під час зустрічей обговорювалась важливість активізації міжпарламентської складової у двосторонніх відносинах між державами.

Планувалося, що Володимир Литвин також візьме участь в офіційній зустрічі делегацій національних парламентів ГУАМ. У програмі візиту — відвідання Головою Верховної Ради Українського музею Нью-Йорка та виставки українського художника і скульптора О. Архипенка, та зустріч з українськими науковцями і громадою Наукового товариства ім. Шевченка.

Премія імені братів Лепких — Володимиру Литвину

Голова Верховної Ради Володимир Литвин став лауреатом літературно-мистецької та громадсько-політичної премії імені братів Лепких, яку щороку вручають у Тернополі. Його відзначено за вагомий особистий внесок у процеси українського національного державотворення. Диплом і медаль лауреата, а також картину місцевого художника Ігоря Гринюки «Ранкові соняхи» Володимиру Михайловичу вручать під час робочої поїздки на Тернопільщину. Серед лауреатів цьогорічної премії також голова тернопільського товариства «Просвіта» Богдан Головин, поет Володимир Кіриндась, поет і літературний критик Петро Сорока, популяризатор української пісенної творчості Кузьма Смаль з Чернівців.

Премію братів Богдана і Левка Лепких засновано у рік незалежності України літературним журналом «Тернопіль». За чотирнадцять років лауреатами стали 54 державні й громадські діячі, поети, письменники, літературні критики не лише з України, а й з Польщі, Англії, США.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ВІДСТАВКА

(Початок на 1-й стор.).

Можна стверджувати: логічний фінал для вже колишнього Кабінету Міністрів. Протягом восьми місяців українцям обіцяли молочні ріки з кисільними берегами. Однак в економіці наростали кризові явища: зростання виробництва уповільнювалося, інфляція почала вимірюватися двозначними цифрами. Обіцянки повернути незаконно приватизовані підприємства обернулися елементарним переподілом власності на користь інших олігархів. Найпоказовіший приклад — події навколо Нікопольського феросплавного заводу, які мало не скінчилися зіткненням робітників з міліцією. Щоб замаскувати власні прорахунки, а ще — зайняти вигіднішу позицію на майбутніх парламентських виборах, урядовці почали «пошуки ворогів». Спершу — зовнішніх, а згодом усередині владної команди, яка привела Віктора Ющенка до перемоги на президентських виборах. Як сказав глава держави на вчорашній прес-конференції, він «вісім місяців був миротворцем» між різними інституціями. А ще визнав, що соратники «втратили командний дух і віру», «слухали Президента і не чули».

Щоправда, Віктор Ющенко не визнав існування політичної кризи. Однак, на мій погляд, глава держави помиляється. Відставка уряду — лише початок кризи. І це особливо промовисто підтверджує позиція народних депутатів із фракцій БЮТ і соціалістів під час розгляду прохання колишнього секретаря Ради національної безпеки й оборони Петра Порошенка відкликати заяву про складання повноважень народного депутата.

Зрозуміло, ситуація залежатиме від того, чи зуміє Юрій Єхануров, якому глава держави доручив сформувати уряд, знайти спільну мову з народними обранцями. І не тільки з тими, хто працював на президентських перегонах в одній команді. Сьогодні, треба визнати, стоїть питання єдності не окремих політичних сил, а держави, народу. Бо той поділ суспільства на «помаранчевих» і «біло-голубих», який тривав досі, і спровокував ланцюгову реакцію розколу владної команди.

Зрештою Віктор Ющенко передусім повинен згадати, що він — Президент усіх українців, а не якоїсь кольорової частини народу. Згадати девіз Шарля де Голля: опозиція — також Франція. Лише за такої умови влада зможе повернути довіру власного народу.

Володимир КОРОЛЮК.

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Катерина ФОМЕНКО (фракція Народної партії):

— Сталося те, що й мало статися. За все, що відбувається, рано чи пізно довелося б відповідати. На жаль, за сім місяців цього року реальний рівень інфляції становить 15 відсотків, хоча уряд говорив про сім. Удвічі зменшено обсяг інвестицій, які гарантовано мали піти в Україну. Сьогодні бюджетні установи — лікарні, школи — геть не готові до початку опалювального сезону. Стрімко зростає і заборгованість із заробітної плати.

Анатолій СЕМИНОГА (фракція БЮТ):

— Відставка уряду свідчить не про кризу влади загалом, а про кризу Президента, бо він, приймаючи таке рішення, ставить державу на небезпечну грань. Які можуть бути претензії до прем'єра і Кабміну, коли Верховною Радою затверджено програму дій уряду, розраховану на рік? Відправляти наприкінці року весь уряд у відставку, на мій погляд, недоречно, бо хто сьогодні зуміє впоратися із ситуацією у державі, завершити фінансовий рік? Наслідки можуть бути різні.

Володимир ЗАЄЦЬ (фракція СДПУ(о):

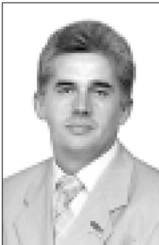

— Сьогодні маємо кризу влади загалом, і вона зростатиме, бо до 15 вересня уряд мав прийняти законопроект про держбюджет на 2006 рік. А новий уряд, хоч би яким він був, повинен буде готувати цей документ з нуля. Відтак можемо зайти у такий глухий кут, що під загрозою опиниться національна безпека і державність загалом. Тому не варто навіть опозиції втішатися з того, що відбулося в державі. Треба терміново провести спеціальне засідання Верховної Ради за участю Президента України і прийняти першочергові рішення, щоб зупинити остаточне сповзання до кризи.

Ігор ШАРОВ (депутатська група «Демократична Україна»):

— Ми були напередодні політичної кризи, і в Президента вистачило політичної волі прийняти відповідальне рішення, щоб її не допустити. Сподіваюся, в новому уряді буде значно ширше представництво політичних сил.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Закон один для всіх — і чужих, і своїх

Ранкове і денне засідання 8 вересня

(Початок на 1-й стор.).

Депутати аргументували своє бажання якнайшвидше поставити крапку в історіях з сумісниками так: закон, що забороняє суміщати працю в парламенті з урядовим кріслом, один для всіх. За словами голови регламентного комітету ВР Валентина Матвєєва, у профільному комітеті ще залишилися на розгляді заяви чотирьох народних депутатів-сумісників — Віктора Бойка (голова Держкомітету з державного резерву), Тараса Стецьківа (президент НТКУ), хоча вони також подали заяви про відставку, Ігоря Гриніва (директор Національного інституту стратегічних досліджень) та Юрія Бойка (голова Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі).

Попервах планувалося, що вчора парламент мав розглядати законопроекти, які є передумовою вступу України до СОТ. Однак, оскільки всі документи ще не були підготовлені урядом до винесення у сесійну залу, це питання вирішили відкласти на наступний пленарний тиждень. Обговоривши у другому читанні, депутати ухвалили в цілому Закон «Про стимулювання розвитку регіонів», внесений Президентом України. Цим документом визначено, що територіальними одиницями, на які поширюватиметься державна підтримка, будуть: територія Автономної Республіки Крим, області, міста Київ та Севастополь. До розряду депресивних територій буде віднесено територію чи її частину з найнижчим рівнем розвитку. А для надання ефективної державної допомоги депресивні території, згідно з цим законопроектом, поділено на такі групи: регіони, промислові райони, сільські райони та міста обласного значення. Прийняття цього законопроекту може сприяти реалізації державної політики з розвитку регіонів, поліпшенню умов життя громадян.

Прийнятими у цілому змінами до Закону «Про статус депутатів місцевих рад» встановлено особливий порядок притягнення місцевих депутатів до кримінальної та адміністративної відповідальності. Цей документ, зокрема, передбачає попередню згоду відповідної місцевої ради на вжиття до депутата запобіжних заходів у вигляді підписки про невиїзд або взяття під варту у зв'язку з розслідуванням кримінальної справи. Законопроект також регламентує порядок розгляду місцевою радою питання про давання згоди на притягнення депутата до кримінальної або адміністративної відповідальності: подання вносить прокурор відповідного рівня до місцевої ради перед пред'явленням депутатові обвинувачення, або надання санкції на арешт, або направлення справи про адміністративне правопорушення до суду. А місцева рада повинна не пізніш як у місячний строк розглянути подання прокурора і прийняти вмотивоване рішення.

Парламентарії також ухвалили в цілому закони «Про Фонд державного майна»; «Про організацію виробництва та поводження з хімічними джерелами струму»; «Про регулювання експорту деревини», «Про автомобільні дороги», «Про захист тварин від жорстокого поводження», «Про забезпечення рівних прав жінок і чоловіків»; «Про порядок прийняття рішень про розміщення, проектування, будівництво ядерних установок і об'єктів, призначених для радіоактивних відходів» та інші.

На початку пленарного засідання головуючий Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк повідомив про зміну назви фракції «Регіони України» на депутатську фракцію Партії регіонів України, а також входження депутата Євгенія Філіндаша до фракції Соціалістичної партії. За словами А. Мартинюка, до керівництва парламенту надійшли заяви 15 народних обранців про утворення у ВР нової фракції — політичної партії «Наша Україна» (котра донедавна називалася партією «Реформи і Порядок»). У парламенті вже є фракція з однойменною назвою, тому головуючий запропонував депутатам провести додаткові консультації.

Народні обранці привітали з 70-річним ювілеєм свого колегу Анатолія Франчука.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зліва направо: **Олександр Масенко, Михайло Мельничук, Микола Мельник.**

■ У НОМЕР

Стежать і прослуховують?

Лідер Республіканської партії Юрій Бойко подав позов до суду про захист честі, гідності та ділової репутації проти Юлії Тимошенко. Про це на вчорашній прес-конференції повідомили його однопартійці **Юлій Іоффе (ліворуч) та Василь Гладких (праворуч).**

За їх словами, лідерка однойменного блоку не раз висловлювала на адресу Бойка погрози та звинувачення, які, на їх переконання, є ні чим іншим, як пошуком винуватця за урядові прорахунки в ПЕК. Народні обранці стверджують також, що за лідером РПУ та його родиною стежать та прослуховують його телефони. І навіть є загроза його фізичного усунення. Аби убезпечити свого лідера від замаху, Юлій Іоффе та Василь Гладких просять Генпрокуратуру перевірити наведені вище факти.

Водночас народні обранці зазначили, що РПУ вітає рішення Президента про відставку уряду і призначення виконуючим обов'язки Прем'єр-міністра Юрія Єханурова. «Це мужній крок гаранта Конституції. Нарешті може з'явитися світло в кінці тунелю», — зазначив парламентарій і додав, що вважає Юрія Єханурова дуже фаховою людиною і «не авантюристом».

Турецькі сліди нових сценаріїв

Екс-майора президентської охорони Миколу Мельниченка під час арешту в Туреччині могли фізично знищити. Таку заяву озвучив на вчорашній прес-конференції народний депутат **Сергій Головатий**. Його збиралися усунути, щоб не допустити витоку інформації про вбивство Георгія Гонгадзе, переконаний він.

— Генеральна прокуратура на чолі зі Святославом Піскуном вводить суспільство і Президента в оману, — зазначив народний депутат. Прикладом цього, за його словами, можуть бути заяви Генпрокурора про те, що справу розкрито. «У той же час на мій запит з проханням дати можливість ознайомитися з матеріалами справи я отримав категоричну відмову. Зокрема через те, що досудове слідство поновлено», — зазначив парламентарій. Сергій Головатий переконаний, що відповідь Генпрокурора була такою через одне прохання — надати результати останньої ДНК-експертизи. Водночас поверненню в Україну М. Мельниченка, за словами Сергія Головатого, перешкоджає і небажання ЦВК виконувати рішення Європейського Суду і зареєструвати його кандидатом у народні депутати. Це, переконаний народний обранець, дає підстави говорити про змову двох указаних відомств. А в Туреччині, на думку Головатого, розігрувався певний сценарій, розроблений правоохоронними органами, однак він зірвався. Буцімто через відсутність народного депутата.

Олена ГОРБУНОВА.

Корупція, немов іржа, роз'їдає державні механізми

Комітет Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією створив комісію для перевірки фактів протиправних корупційних дій з метою приватизації низки елітних хлібопереробних підприємств, до яких причетні нинішні і колишні високопосадовці та їхні родичі.

Народні депутати, голова комітету **Володимир Стретович (ліворуч)** і секретар **Микола Карнаух (праворуч)** на прес-конференції у парламенті заявили: Генпрокурор Святослав Піскун «погруз у корупційних схемах». Комітет, зокрема, має дані про наміри товариства з обмеженою відповідальністю «Планета інвестицій», серед засновників якого — двоє родичів Генпрокурора України Святослава Піскуна, донька голови Верховного Суду Василя Маляренка і дружина екс-віце-прем'єра, екс-голови ДПА Миколи Азарова, отримати в оренду і приватизувати Новоукраїнський комбінат хлібопродуктів. Хоча згідно з рішенням Верховної Ради і Кабінету Міністрів це підприємство не підлягає приватизації.

Парламентський комітет, за словами його голови, також має інші факти корупції високих українських чиновників: зокрема, щодо незаконного продажу землі у Києві столичною владою, безпідставного закриття слідства у справі вбивства сина народного депутата України першого скликання Леопольда Табурянського.

Юліана ШЕВЧУК.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Комара М. С.:

Мельника Михайла Івановича (номер посвідчення 51/26),

Шунякова Віктора Вікторовича (номер посвідчення 51/22),

Гудь Олени Володимирівни (номер посвідчення 51/24);

народного депутата України Томича І. Ф. :

Барабаша Миколи Павловича (номер посвідчення 285/10),

Березюка Василя Павловича (номер посвідчення 285/11),

Чудновського Євгенія Сергійовича (номер посвідчення 285/29).

Управління кадрів.

Співпраця для прозорості виборів

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Учора голова Центральної виборчої комісії Ярослав Давидович і Координатор проектів ОБСЄ в Україні посол Джеймс Шумейкер підписали План співпраці для проведення діяльності, пов'язаної з виборами.

Як повідомили «Голосу України» в прес-службі ЦВК, план (в рамках проекту «Сприяння в подальшому удосконаленні практики демократичного управління в Україні») урегульовує засади співробітництва задля досягнення спільної мети: подальшого вдосконалення виборчого процесу в Україні.

Зокрема, передбачено допомогу виборцям з особливими потребами, оновлення системи виборчих списків, просвіта суб'єктів виборчого процесу тощо.

— Протягом останніх років ОБСЄ засвідчила своє прагнення сприяти демократизації суспільства та свою надійність як партнера України у виборчій сфері. Я високо ціную наше співробітництво, спрямоване на підвищення чесності та прозорості виборчого процесу, — відзначив голова комісії Ярослав Давидович.

— Цей план демонструє бажання України виконати зобов'язання держави—учасниці ОБСЄ та дотриматися рекомендацій БДІПЛ (Бюро демократичних інститутів і прав людини), — заявив Джеймс Шумейкер.

Недовіра голові адміністрації

■ САМОВРЯДУВАННЯ

На позачерговій сесії Жмеринської районної ради Вінницької області більшістю голосів депутати висловили недовіру голові місцевої райдержадміністрації Дмитру Колеснику.

Як повідомив керівник апарату районної ради Анатолій Паламарчук, позачергову сесію скликали на вимогу ініціативної групи у кількості 30 депутатів. Під час обговорення питання «Про соціально-політичну та соціально-економічну ситуацію в районі» вони внесли пропозицію про висловлення недовіри керівнику району. Його звинувачували у погіршенні економічних показників, неправильному доборі кадрів, особистій зміні політичних орієнтирів. У результаті таємного голосування більшістю голосів (58 — «за», 20— «проти», 3 — утрималися) народні обранці висловили недовіру голові райдержадміністрації. У такому разі, пояснив співрозмовник, Президент повинен прийняти рішення про звільнення даного керівника з посади. Така вимога чинного законодавства — законів України «Про місцеве самоврядування» та «Про місцеві державні адміністрації».

Сам Дмитро Колесник, який є членом Соцпартії, вважає таке рішення зведенням з ним рахунків представників окремих політичних сил. Такої ж думки дотримується частина депутатів та представники адміністрації. За словами одного з них, Д. Колесника звинувачували навіть у тому, чого він не заслужив. Це — перший випадок в області, коли депутати скористалися наданим їм правом контролю і впливу на керівників виконавчої влади. Уточнімо, керівника, рекомендованого на посаду після революції новою владою.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ ВРОЖАЙ-2005

Сіяти — не сіяти...

Посіви пшениці під майбутній врожай скоротяться на двадцять відсотків, прогнозують у Мінагрополітики. Зменшення озимого клину багато в чому спричинено вкрай низькими закупівельними цінами — тонну продовольчої пшениці нині можна продати в ліпшому разі за 450 гривень. Тоді як собівартість зерна в середньому становить 510 гривень. Очікують, витрати на вирощування тонни озимої пшениці врожаю-2006 за такого різкого стрибка цін на енергоносії злетять до 650 гривень.

Галина КВІТКА.

Працюють на збиток

Бурякового цукру цього року буде вироблено майже два мільйони тонн. Такий прогноз на II Міжнародній зерновій конференції «Торгуємо разом», яка проходила в Києві, оприлюднив перший заступник міністра агрополітики Іван Демчак. Раніше у стінах міністерства прогнозували: буде зварено 1,8 мільйона тонн солодкого піску. За словами Демчака, перші дані про збирання буряків дають підстави говорити про вищий, ніж очікували, врожай цієї культури. Якщо нові прогнози — не «середньостельові» цифри, породжені суперечками Міністерства агрополітики і Кабміну з приводу недавно завезеної в країну на пільгових умовах великої партії цукру-сирцю, можна говорити про подальший «обвал» цін на солодкий пісок.

За інформацією першого заступника міністра агрополітики, переробку буряків почали три десятки заводів із планованих 123. Уже зараз вони змушені віддавати зварений цукор по 2,4—2,5 гривні за кілограм — більше ніхто не пропонує. Хоча, щоб вийти на нульову рентабельність, переробникам не можна опускатися нижче 3 гривень. Притримати білі кристали, як радили в уряді, на багатьох заводах, на жаль, не мають можливості: підприємствам треба розраховуватися за енергоресурси, повертати кредити.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Постанова Верховної Ради України

Про недопущення закриття об'єктів соціально-культурного призначення в сільській місцевості

У зв'язку із зверненнями вчителів, батьків, сільських громад щодо випадків закриття у селах об'єктів соціально-культурного призначення Верховна Рада України **постановляє**:

1. Вважати неприпустимим закриття шкіл, клубів, фельдшерсько-акушерських пунктів, дільничних лікарень, інших об'єктів соціально-культурного призначення в сільській місцевості без відповідного рішення територіальної громади.

2. Кабінету Міністрів України вжити невідкладних заходів щодо недопущення скорочення кількості шкіл, клубів, фельдшерсько-акушерських пунктів, дільничних лікарень, інших об'єктів соціально-культурного призначення в сільській місцевості та відновлення діяльності зазначених об'єктів із визначенням необхідних джерел їх фінансування.

3. Доручити комітетам Верховної Ради України з питань науки і освіти, з питань культури і духовності та з питань бюджету в тижневий термін підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України узгоджений з Кабінетом Міністрів України відповідний законопроект.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ
6 вересня 2005 року
№ 2794-IV.

■ ФОТОФАКТ

Фото УНІАН.

Патронажна медична сестра Червоного Хреста з Донецька Валентина Мамзіна стала вісімнадцятою в Україні і другою у регіоні володаркою престижної міжнародної нагороди — медалі Флоренс Найтінгейл. Нагадаємо, що Мамзіну у складі одинадцяти лікарів і медсестер мобілізували у квітні 1986 року на ліквідацію наслідків ЧАЕС. З усієї бригади вижила тільки Валентина Єгорівна, хоча вона отримала опромінення 52,3 бера. Після лікування жінка не залишила роботу. Її виробничий стаж операційної і терапевтичної сестри — 47 років.

НОВИНИ
П'ЯТНИЦЯ, 9 ВЕРЕСНЯ 2005 ■ № 169 (3669)

Прокуратура Харківської області викрила махінації керівників двох овочевих фабрик на суму 11 млн. грн.

«Хліб України» пропонує скасувати пільги за експорт зернових для всіх учасників ринку

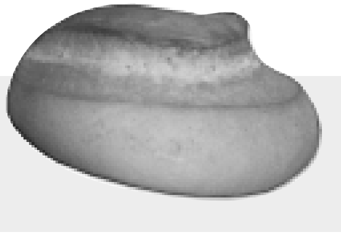

■ **У НОМЕР**

Визволення починалося зі сходу

На Донбасі відзначають роковини визволення краю від фашистської окупації. Урочистості розпочалися на Савур-Могилі — легендарній висоті (на кордоні України і Росії), де в серпні—на початку вересня точилися запеклі бої. Після параду ветеранів, мітингу біля монумента визволителям Донбасу його учасники поклали квіти до підніжжя пам'ятників визволителям та меморіалу «Жертвам фашизму».

Ліна КУЩ.

Під'їзд з людьми не можна продавати!

Чернігів. Більш як 50 сімей, що мешкають у житловому будинку по вул. Червоногвардійській, 5 обласного центру, не виселять. Адже Вищий господарський суд України залишив чинними попередні рішення про визнання недійсною приватизацію майна підприємством «Торговий центр «Дружба» в частині включення до об'єктів приватизації під'їзду цього житлового будинку. Про це минулого року розповідав «Голос України».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Виставка у трейлері

Рівне. У 12-метровому трейлері можна в інтерактивному режимі оглянути карти держав на 28 моніторах, слайди з історичними та сучасними фото, документами, експонатами й анімаціями. У центрі міста — на майдані Незалежності — у рамках проекту «VIA REGIA —культурний шлях Європи» розгорнули пересувну інформаційну виставку «Тим, ким ми є, ми є через інших». Протягом трьох днів у Рівному і до кінця нинішнього року в інших містах України, Німеччини, Польщі та Франції вона презентуватиме проект широкому загалу.

Олександра ЮРКОВА.

Караїмська культура відроджується в Євпаторії

Учора в Євпаторії відкрився Всесвітній фестиваль культури кримських караїмів. До початку фестивалю було відреставровано головну святиню цієї народності — Велику соборну кенасу. Крім того, біля міського театру планують відкрити пам'ятник Семену Дувану —міському голові, який керував Євпаторією в 1906—1917 роках. Під час свята також відбудуться богослужіння, відкриття меморіальних дощок, що розповідають про внесок караїмів в історію міста. Гості фестивалю, що з'їхалися з різних країн світу, зокрема Росії, Польщі, Литви, Франції, Італії, Америки, Австралії, відвідають Джуфт-Кале — родове гніздо кримських караїмів.

Є нафтопровід!

Івано-Франківщина. Введено в дію першу чергу нафтопроводу Жулин—Надвірна. Довжина пускової магістралі Долина—Надвірна — 78 км, вартість — близько 200 млн. гривень, які в основному виділило акціонерне товариство «Укртранснафта». На будівництві використано найсучасніші матеріали та технології. Найближчим часом планується ввести й другу чергу нафтопроводу, який з'єднає Жулин з Долиною. А це ще 30 км.

Дарина НАЗАРЧУК.

На знімку: пішла перша нафта.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Завтра — Всесвітній день першої допомоги

Головне — не проходити мимо!

— Ви не уявляєте собі, що відчуваєш, коли вдається витягти людину з того світу. На одному з викликів, поки ми їхали з пацієнтом до лікарні, запускали йому серце три рази, — розповів один знайомий лікар із «швидкої».

На жаль, машини «03» не завжди приїжджають вчасно. У столиці їх затримують пробки на дорогах, у сільській місцевості — відстані і найчастіше брак бензину. Тому вчасно надана перша долікарська допомога нерідко рятувала життя людям.

Фахівці стверджують: у надзвичайних ситуаціях, пов'язаних із травмами, особливо важливі перші 20 хвилин! Допомога, надана в цей час, збільшує шанси потерпілого залишитися живим. Штучне дихання, масаж серця, накладення джгута і шини, перев'язка ран — навичками цих елементарних медичних процедур повинен володіти кожний, переконані в Національному товаристві Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.

Кількість надзвичайних ситуацій в Україні, порівняно з минулим роком, стверджує статистика, зросла майже удвічі.

...На сходинках підземного переходу, що веде до станції метрополітену, серед білого дня лежав чоловік. Люди проходили повз нього — думали, п'яний. Тільки якась допитлива бабуся нахилилася над ним... Потім чергова бригада швидкої допомоги дякувала їй — ще трохи, і сердечника, що знепритомнів практично біля входу до метро, врятувати не вдалося б.

Завтра — Всесвітній день першої допомоги. У нашій країні він відбудеться під девізом: «Ми — не байдужі!» Цього разу активісти Червоного Хреста хочуть звернути особливу увагу соціуму на першу невідкладну допомогу маргінальним верствам населення — бездомним, біженцям, ув'язненим, дітям вулиці тощо.

Як часто ми стаємо свідками таких ситуацій та ігноруємо їх? Соромимося, боїмося або гидуємо підійти до лежачого бомжа на вулиці.

Не можна змусити бути милосердним. І навчити добра важко. А от навичок надання першої допомоги нас учать і у школі (навіть запровадили новий предмет «Охорона безпеки життєдіяльності»), і у вузі, і на виробництві. Головне — не пройти мимо людей, яким потрібна допомога.

Ольга ВІТЕР.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Бізнесмени в філармонію ходять на фуршети, а мешканці сільських районів можуть втратити доступ до академічного мистецтва

(Початок на 1-й стор.).

А генеральний директор філармонії Дмитро Остапенко розповів, що з бюджету більш-менш стабільно фінансується виплата працівникам заробітної плати, тоді як потрібні кошти й для багатьох інших проектів. Зокрема, під загрозою традиційні виїзні концерти для спраглих до таких заходів мешканців сільських районів.

Генеральний директор також розповів, що протягом сезону філармонія традиційно планує дати близько тисячі концертів для школярів. Хоча для закладу це абсолютно збиткова справа — організація таких концертів у десять разів дорожча, ніж надходження від них.

— За логікою, такі заходи мала б замовляти місцева влада, але столичні керманичі ініціативу не проявляють. А бізнесмени до нас якщо і йдуть, то здебільшого на фуршети.

Сезон у Національній філармонії України (приміщення якої, дуже хочеться сподіватися, до 14 вересня таки не розвалиться) відкриється Декадою філармонічного мистецтва. Слухачам буде запропоновано цикл концертів «Всі симфонії і фортепіанні концерти П. Чайковського». Плановано низку ювілейних заходів.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку зліва направо: головний диригент симфонічного оркестру Микола Дядюра, генеральний директор Дмитро Остапенко, художній керівник Володимир Лукашев.

Останній аргумент — намети

Львів. 25 викладачів академічної гімназії — одного із найавторитетніших навчальних закладів міста — протестують проти дій директора Ігоря Кравчука. Біля стін академії розмістили намети і гасла «Ні — звільненню вчителів». На їхню думку, звільнення десятків висококваліфікованих працівників було несправедливе. Тепер учителі вимагають звільнення самого керівника. Директор переконує, що він почав наводити дисципліну і це не всім сподобалося...

Зауважу, що львівські вчителі — активні протестувальники. Свого часу вони першими почали вимагати повернення боргів, проводили акції голодовки під час президентських виборів. Уже в перші дні нового навчального року такі акції відбулися і в деяких інших школах області.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Військову частину окупували бройлери

Птахофабрику відкрито на території колишньої військової частини, яку влада Северодонецька зберегла від пограбування, взявши у комунальну власність. Тож через місяць-другий северодончани вже купуватимуть курятину місцевого виробництва. Протягом двох років громада своїм коштом охороняла об'єкт, доки не з'явився вигідний покупець — агропідприємство «Основа». Продумана господарська політика, окрім сподівань мати недорогий фірмовий продукт, дала можливість додатково створити сто робочих місць.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

 Всесвітній день першої допомоги у нашій країні відбудеться під девізом: «Ми — не байдужі!»

Збільшать експорт електроенергії

Україна планує в 2005 році збільшити експорт електроенергії по Західному перетині (Угорщина, Словаччина, Польща, Румунія) на сім відсотків — до 4,476 млрд. кВт-ч, а його вартість — на 14 відсотків, повідомило Міністерство палива й енергетики.

Мінпаливенерго з посиланням на міністра Івана Плачкова повідомило, що модернізація Бурштинської ТЕС дала можливість збільшити максимальну величину експортної потужності «Бурштинського острова», що працює в синхронному режимі з європейською енергосистемою UCTE, з 500 МВт до 550 МВт. Завдяки такому збільшенню в серпні—вересні плановано збільшити експорт електроенергії з «острова» орієнтовно на 40 млн. кВт-ч, або майже на 1,5 мільйона доларів.

Наша допомога жертвам «Катріни»

Україна виділила мільйон гривень для надання допомоги США в ліквідації наслідків урагану «Катріна». На ці гроші закуплять медикаменти, предмети санітарії, харчові продукти. Доставляти вантажі на потерпілі території будуть українські «Руслани». Наші крилаті машини також можуть бути задіяні і для доставки гуманітарних вантажів у постраждалі штати і від інших європейських держав.

Фальшиві пігулки від тиску

Пігулки раунатину серії 80305 виробництва Одеського підприємства «Біостимулятор» заборонено до застосування і поширення.

Про це йдеться в розпорядженні Міністерства охорони здоров'я і Держінспекції з контролю якості лікарських засобів. Фахівці дійшли висновку, що ці ліки не відповідають вимогам нормативів. Тому аптечним установам рекомендовано в десятиденний термін або знищити їх, або повернути постачальникові чи виробникові. Але чи підуть на це аптекарі... Тож гіпертонікам треба бути пильними.

■ ФОТОФАКТ

Посли Королівства Нідерландів, Афганістану, Республіки Польща, Королівства Данія, а також Надзвичайний та Повноважний Посол Королівства Марокко **(на знімку)** вручили вірчі грамоти Президентові України Віктору Ющенку.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Найзахідніші ворота — на варті держави

Учора Чопська митниця — найзахідніша й одна з найбільших в Україні — відзначила своє 60-річчя. Начальник митниці Михайло Попович називає кілька промовистих цифр: цьогоріч вони поповнили державну казну майже 140 мільйонами гривень, що на 75 мільйонів більше, ніж було за такий період минулого року.

З нагоди свята митників відкрито меморіальну дошку, презентовано документальну книжку Василя Мулеси з історії митниці та її кращих працівників. В обласному муздрамтеатрі відбувся святковий концерт, **повідомляє наш власкор Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Глухий кут євроінтеграції

Завтра завершиться п'ятнадцятий Економічний форум у місті Криниця. Щоб взяти у ньому участь, до Польщі з'їхалося близько 1200 делегатів з усієї Європи. Мета форуму — знайти вихід з політико-економічної кризи, яка утворилася після провалу референдумів про підтримку проекту Євроконституції у Франції та Голландії. Поки брюссельські чиновники з властивою їм неквапливістю аналізують ситуацію, у Криниці представники нових членів ЄС виписували рецепти оздоровлення Євросоюзу. Так, прем'єр-міністр Польщі Марек Белька сміливо заявив, що Європа страждає на склероз. На його думку, нинішні проблеми континенту виникають з того, що ЄС сам не знає, якої інтеграції прагне. У результаті, сьогоднішній Євросоюз — це спільнота незалежних держав, яких об'єднує лише валюта. Це змушує їх вести спільну економічну політику. Звідси і політико-економічні проблеми, повідомляє польська газета «Жеч Посполіта».

В Економічному форумі брала участь і українська делегація. Спочатку Україну у Криниці мав представляти Віктор Ющенко. Потім, замість президента, очолювати нашу делегацію було довірено Юлії Тимошенко. Врешті-решт до Криниці прибув прем'єр-міністр Криму Анатолій Матвієнко. Саме він (а не міністр закордонних справ, що було б логічніше) переконував провідних бізнесменів Європи під час «круглого столу» під провокативною назвою «Чи варто інвестувати в Україну?» вкладати кошти у вітчизняну економіку. Цікаво, які аргументи він використовував за нинішніх умов політичної кризи?

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

Серед учасників Міжнародної виставки «Стоматологія-2005», що відкрилася в центрі «КиївЕкспо Плаза», свою продукцію представив і Інститут прогресивних стоматологічних технологій.

На знімку: менеджер Ірина Чемеріс представляє розробки інституту.

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

Німці хочуть у Сибір

Напередодні парламентських виборів у Німеччині президент Росії Володимир Путін вирішив відвідати цю країну. Однак гаряча передвиборна кампанія не завадила лідерам двох країн підписати Спільну російсько-німецьку заяву про співробітництво в галузі енергетики і бути присутніми під час підписання керівництвом «Газпрому» і німецьких концернів «Є. ОН АГ» та «БАСФ» угоди стосовно будівництва Північно-Європейського газопроводу (ПЄГ). До речі, цей газопровід, якщо його добудують, постачатиме газ у Європу в обхід України.

Більше того, помічник президента Сергій Приходько повідомив, що російські та німецькі підприємці виступили з ініціативою провести восени цього року енергетичний форум. «Канцлер ФРН і президент Росії підтримують цю ідею», — сказав помічник президента. Він зазначив, що серед тем форуму будуть питання енергобезпеки, розвитку нафтової, газової та вугільної промисловості. С. Приходько зазначив, що місце проведення форуму, який відбудеться орієнтовно наприкінці листопада—початку грудня, ще мають визначити. Але німецькі партнери висловили бажання, щоб цей форум пройшов в одному з міст Сибіру для того, щоб на місці ознайомитися, як працює нафтогазова промисловість Росії, **повідомляє РІА «Новости».**

Любов сліпа...

■ ТЕМА

Потрясінням, принаймні несподіванкою, події останнього тижня не назвеш. Що, власне, сталося: представники найвищих щаблів нової влади звинувачують одне одного в корупції, лобіюванні власних інтересів і нехтуванні державних? А хіба досі вони не знали таких «таємниць» про себе? Адже всі гріхи, що про них заявляє політична «еліта», скоєні не сьогодні: з ними наші керманичі вийшли на Майдан. Щоправда, вдавши, що до корупційних діянь непричетні, капіталів не мають, бо їх пограбувала попередня злочинна влада. І навіть присягнулися в цьому, в що їхні виборці повірили.

Тим часом слова — не діла. З'ясувалося, що конкретними справами, передовсім з економікою, у нової команди вочевидь не виходило. Часто всі потуги зробити «як краще» оберталися на «як завжди». І мало це такий вигляд, ніби за серйозну справу взялися люди, котрі не вміють цього робити. Або вони мають інші інтереси, ніж державні. Про неспроможність уряду та його відставку дедалі більше говорили вже не лише фахівці, а й «маленькі» українці.

Навіть зарубіжні оглядачі дійшли висновку, що помаранчева революція втратила свій блиск, а її лідери не витримали перевірки ділом: попри оптимістичні цифри Держкомстату, триває спад економіки, зростає інфляція, зменшується приплив іноземних інвестицій, бо зарубіжні підприємці не довіряють українському уряду. Тож Україна з недавнього суб'єкта міжнародних відносин знову перетворюється на об'єкт, небезпечний для них.

Самі високопосадовці намагалися вдавати, що йдеться лише про певну перестановку кадрів, а представники провладних партій переконували, ніби кризи уряду немає. А також про демократію, коли кожен говорить те, що думає. Але ж демократія — це не лише право вільно висловлювати власні думки, а й відповідальність і за сказане, і за вчинене.

Тож хіба несподіванка, що такому уряду «народної довіри» довелося йти у відставку? Наламати дров він устиг багато — допоможи, Боже, перетворити їх на паливо...

Прикро, але не без моралі, бо урок для всіх. Може, політики, які прагнуть влади, все-таки усвідомлять, що народ — не бидло, яке можна дурити під саму зав'язку. А для нас з вами — «гвіздок» у мізки: може, не треба любити так сліпо? Передусім владу.

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ІЗРАЇЛЬ

Виходять поспіхом

Ізраїльська влада прискорює виведення своїх військ з сектору Газа. Таке рішення прийняв прем'єр-міністр країни Аріель Шарон під час наради з ключовими міністрами уряду і главами силових структур. Згідно з розпорядженням, останній ізраїльський солдат залишить сектор Газа 13 вересня, що на два дні раніше від запланованого терміну. Це рішення має бути затверджено урядом у неділю. Після цього на території сектору залишаться тільки військові підрозділи, які підтримуються бронетехнікою. Їх виведуть протягом 24 годин після отримання відповідного наказу.

ІНДІЯ — БРЮССЕЛЬ

Ласкаво просимо до клубу...

Головним підсумком саміту Індія—Європейський союз стало схвалення Брюсселем поетапного вступу Індії до клубу мирного атома. У Делі було підписано План спільних дій, відповідно до якого Індію, нарешті, офіційно запрошено до участі в навігаційній супутниковій системі «Галілей». Делі готовий інвестувати 300 мільйонів доларів у проект загальною вартістю 3,4 мільярда.

ІРАК

Вибух біля ресторану

У Басрі злетів у повітря замінований автомобіль. Унаслідок вибуху загинуло не менш як 10 осіб, десятки дістали поранення. Вибух було учинено біля популярного ресторану в одному з торговельних кварталів шиїтської частини міста. Точної кількості поранених влада назвати поки що не може. Представник поліції зміг тільки підтвердити, що в лікарні доставлено від 20 до 30 осіб, багато з яких перебувають у тяжкому стані.

ЄГИПЕТ

Голоси виборців — недорого!

Чинний президент Єгипту Хосні Мубарак переміг на виборах. Згідно з даними екзит-полів, за нього проголосувало 89 відсотків виборців. Опоненти Мубарака звинувачують владу в підтасовках на президентських виборах, які відбувалися у країні в середу. Суперники глави держави повідомили журналістам про те, що під час виборів були зафіксовані кількаразові випадки підтасувань, підкупу і залякування виборців, а також використання адміністративних ресурсів. Так, вартість одного голосу оцінювалася в 3—9 доларів.

СІНГАПУР

Епідемія лихоманки Денге

В усіх лікарнях Сінгапура припиняється проведення нетермінових хірургічних операцій місцевим громадянам, яких дедалі більше, котрі звертаються по медичну допомогу в зв'язку з епідемією лихоманки Денге. Про це заявив міністр охорони здоров'я міста-держави Хоу Бун Ван. З початку року тут зареєстровано 8850 випадків захворювання на лихоманку Денге. Але тільки минулого тижня у 546 осіб, які звернулися по допомогу, діагностували лихоманку.

ВІДКРИТЕ ЗВЕРНЕННЯ

до Президента України ЮЩЕНКА Віктора Андрійовича народного депутата України СІРЕНКА Василя Федоровича

про кричущі факти порушення законів України під час приватизації Лисичанського НПЗ

Шановний Вікторе Андрійовичу!

Звернутися до вас мене спонукали дві обставини. Перша полягає в тому, що, за повідомленням преси, ви ухвалили рішення будувати новий нафтопереробний завод (НПЗ) з проектною потужністю до 8 мільйонів тонн на рік та з глибиною переробки на рівні 95 відсотків з використанням найновішого обладнання. За оцінками експертів, продукція цього заводу, з огляду на нові технології, буде на 20—30 відсотків дорожча від тієї, що виробляється на вітчизняних НПЗ сьогодні. Експерти звертають увагу і на те, що це рішення прийняте без врахування того, що потужність нині діючих українських заводів використовується менш як на 50 відсотків та що модернізація діючих українських НПЗ коштувала б значно дешевше, ніж будівництво нового заводу.

Саме тому я, як народний депутат України, котрий зобов'язаний піклуватися про народні кошти, звертаю вашу увагу, що народ України ще за радянських часів побудував п'ять потужних НПЗ, які не тільки повністю задовольняли потреби України в нафтопродуктах, а й потреби європейської території Радянського Союзу. Ці п'ять потужних НПЗ були складовою частиною спільного надбання народу України, загальнонародною власністю, ділити яку без згоди народу, виходячи із принципів народного суверенітету, нелегітимно і незаконно. Тому вся приватизація в Україні і на сьогодні є нелегітимною, а в більшості випадків нелегальною. Бо уряд продає приватним особам добро, власність, яка йому не належить, без згоди господаря — народу України.

Мало того, уряд навіть не здатний логічно пояснити, для чого приватизовуються підприємства, які приносять прибуток у бюджет. Внаслідок цього виникає гостра колізія між загальнонародними і приватними інтересами. Способом приватизації уряд відверто стає на бік приватного інтересу вузького кола осіб проти інтересів всього народу України. І останнє рішення Кабінету Міністрів України про перелік 520 підприємств, які будуть приватизовані цього та наступного років, свідчить про наміри уряду допродати народне добро до решти і залишити народ без жодних гарантій, надій і сподівань на покращення свого матеріального становища і вирватись із тенет хронічної бідності.

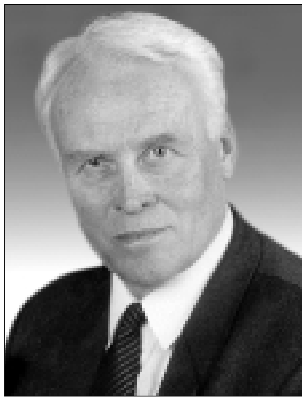

Нелегітимно розпродаючи народне добро, уряд консервує бідність для десятків мільйонів людей, забезпечуючи сите життя кільком десяткам тисяч нуворишів від приватизації. При цьому уряд підступно і лицемірно пов'язує приватизацію з виплатами громадянам їх знецінених заощаджень, заборгованостей у зарплаті, пенсіях та інших соціальних виплатах.

Відтак постає запитання: а коли уряд до решти допродає народне добро, за рахунок чого він реалізовуватиме соціальні програми? Невже в уряді не розуміють, що тотальна приватизація та відчуження держави від економічних процесів рано чи пізно призведе до гострого конфлікту приватних і публічних інтересів, до колапсу економіки і навіть до національної катастрофи? Мабуть, розуміють, тож і планують будувати новий державний НПЗ.

Але навіщо його будувати, обкрадаючи державний бюджет, коли народ України має право власності на п'ять уже збудованих НПЗ? До того ж, де гарантія, що і цей, новий НПЗ, згодом не буде приватизовано? Чи, може, саме так і задумано, щоб іще раз обікрасти вже стільки разів обкрадений за часи реформ народ?

Саме тут виникає друга обставина, яка спонукала мене звернутися до вас з відкритим зверненням. Вона продиктована кричущими фактами порушення законів та інтересів держави під час приватизації Лисичанського НПЗ (ВАТ «ЛиНОС») та неналежною позицією, що її зайняли у цій справі Генеральна прокуратура та Фонд держмайна України.

Пам'ятаючи ваші неодноразові запевнення, що віднині «закон для всіх один», я виклав відомі мені факти порушень закону під час приватизації ВАТ «ЛиНОС» у двох депутатських запитах, котрі в тому числі було офіційно спрямовано до Генпрокуратури, оскільки за законом саме вона здійснює прокурорський нагляд за додержанням та правильним застосуванням законів органами державної влади, підприємствами та організаціями, незалежно від форми власності та вживає заходів до усунення порушень законів, хоч би від кого вони виходили.

Перевірка виконання законів з боку прокуратури проводиться також і за заявами та іншими повідомленнями про порушення законності. Саме таким повідомленням про порушення законів під час приватизації ВАТ «ЛиНОС» був мій депутатський запит від 18 травня 2005 року. Депутатський запит було підкріплено достатньою кількістю документів, котрі вказували на незаконність приватизації ВАТ «ЛиНОС» та вимагали від Генпрокуратури негайного звернення до суду із заявою про захист прав і законних інтересів держави.

Спочатку Генпрокуратура відреагувала на мій запит так, як того вимагає Закон України «Про прокуратуру», — 25 червня 2005 року надійшла офіційна відповідь на мій депутатський запит, у якій зазначалося: «За результатами перевірки **17.06.05 р. Генеральною прокуратурою до Господарського суду м. Києва пред'явлено позов в інтересах держави в особі Кабінету Міністрів України до Фонду державного майна України, підприємства з іноземними інвестиціями «ТНК-Україна» про визнання недійсними актів, які стосуються конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» та договору купівлі-продажу».** Тобто, перевіривши факти, викладені у моєму депутатському запиті, Генпрокуратура встановила наявність порушень економічних та інших державних інтересів внаслідок протиправних дій (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб, що вчиняються між ними або з державою, наслідком чого стала заява до суду про визнання недійсними актів, які стосуються приватизації Лисичанського НПЗ.

Які саме порушення законів дозволяють говорити про незаконність приватизації ВАТ «ЛиНОС» та про необхідність повернення НПЗ через суд у державну власність? Насамперед нагадаю, що 67,41 відсотка акцій одного з найбільших у Європі та одного з найновіших в Україні НПЗ, котрий свого часу переробляв майже 24 мільйони тонн нафти, було продано за 10 мільйонів доларів, тоді як напередодні приватизації цей завод оцінювався щонайменше в 1 мільярд 200 мільйонів доларів. Хто пояснить, з чим пов'язана така «благодійність» нашої далеко не багатої держави? Особливо, якщо при цьому знати, що у Туреччині, Чехії чи Литві за менш потужні нафтопереробні підприємства покупці сплачують по 1,5—2 мільярди доларів! Чи є сенс у такій економічній політиці, коли спочатку держава за безцінь віддає потужне нафтопереробне підприємство, а згодом та сама держава ініціює спорудження нового НПЗ? На мій погляд, немає. Особливо, якщо врахувати, що існує безліч юридично значущих підстав (їх, до речі, набагато більше, ніж було виявлено під час перегляду приватизації «Криворіжсталі» чи Нікопольського феросплавного заводу), кожна з яких достатня для повернення Лисичанського НПЗ у державну власність. До речі, тоді Кабінету Міністрів не доведеться вишукувати для будівництва нового НПЗ «зайві» 2—3 мільярди доларів, хоча зрозуміло, що будівництвом самого НПЗ справа не обмежується, бо ще чималі кошти потрібно витратити на спорудження відповідної інфраструктури.

Саме тому сьогодні, якщо закон справді «один для всіх», головним та базовим питанням має стати поновлення порушених прав держави, невідворотність відповідальності за численні порушення законів під час приватизації Лисичанського НПЗ, та, відповідно, визнання через суд недійсними актів, які стосуються продажу пакета акцій ВАТ «ЛиНОС». Я стверджую це тому, що дуже добре ознайомлений з обставинами «приватизації» Лисичанського НПЗ. Ось лише деякі з порушень законодавства під час проведення конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ЛиНОС», які я наводив у депутатському запиті до Генеральної прокуратури України:

1. Фонд держмайна порушив строки проведення самого конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ЛиНОС» — п. 34 «Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій ВАТ, створених у процесі приватизації» (далі — Положення), передбачає, що інформаційне повідомлення про конкурси, окрім тих, що відбуваються за участю радників, публікуються не пізніш як за 30 календарних днів до дати проведення конкурсу. Але ФДМУ всупереч цій нормі безпідставно збільшив термін проведення конкурсу — через 60 днів після опублікування інформаційного повідомлення. Проте навіть у цьому випадку майбутній переможець конкурсу — «ТНК-Україна» порушив кінцевий термін подання конкурсних документів, а ФДМУ, на порушення закону, прийняв конкурсні документи уже після завершення визначеного кінцевого терміну. Зокрема, за умовами інформаційного повідомлення від 26.04.2000 року, кінцевий термін прийняття конкурсних пропозицій було встановлено за сім днів до початку проведення конкурсу. Оскільки конкурс відбувся 26.06.2000 р., то це означає, що його учасники мали подати документи виключно до 18.06.2000 року. Однак встановлено, що «ТНК-Україна» подала конкурсні документи лише 20.06. 2000 р., тобто після завершення встановленого терміну, який відповідно до законодавства не міг бути поновлений.

Таким чином, відповідно до п. 37 Положення, порушення терміну подачі документів було однією з виняткових підстав для недопущення до участі в конкурсі «ТНК-Україна», а сьогодні є однією з виняткових умов для судового визнання недійсними актів, які стосуються конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ЛиНОС» та договору купівлі-продажу.

2. Було порушено ст. 2 Закону України «Про приватизацію державного майна» та п. 2 Указу Президента «Про невідкладні заходи щодо прискорення приватизації майна в Україні», якими передбачається, що приватизація здійснюється на основі повного, своєчасного та достовірного інформування громадян про порядок приватизації та фінансово-майновий стан об'єкта приватизації, оскільки опубліковане 26.04. 2000 р. в газеті «Відомості приватизації» **інформаційне повідомлення про продаж пакета акцій ВАТ «ЛиНОС» не містить повної та достовірної інформації про фінансовий стан підприємства, про його майно та численні борги перед кредиторами в межах порушеної справи про банкрутство.** Наприклад, не відповідає дійсності визначена ФДМУ початкова ціна пакета акцій ВАТ, оскільки оцінку здійснено на підставі недостовірних даних бухгалтерського обліку ВАТ «ЛиНОС» та одного з двох варіантів (!) оприлюдненої фінансової звітності ВАТ «ЛиНОС».

Зокрема, згідно зі звітами аудиторської компанії за 1998, 1999 та на 30. 06. 2000 р. встановлено, що бухгалтерський облік ведеться неправильно, а до фінансової звітності не включене майно (вартість якого керівництво ВАТ вважає незначним) на суму 161,9 мільйона гривень. Зауважу, що

саме перекладена на державу відповідальність за це майно невдовзі призвела до позову кіпрської компанії «ТМР Енерджі» та, як наслідок, до арештів українських літаків.

А загалом Фонд держмайна, проігнорувавши власні обов'язкові рекомендації конкурсним комісіям стосовно зобов'язання майбутнього покупця погасити всю кредиторську заборгованість підприємства, фактично переклав на державу відповідальність за майже 1 мільярд гривень боргу перед кредиторами. І це при тому, що необхідність включення до фіксованих умов конкурсу зобов'язання з погашення всієї кредиторської заборгованості обумовлювалася тим, що на час проведення конкурсу існувала заборона Вищого арбітражного суду на вчинення будь-яких дій з майном ВАТ до погашення кредиторської заборгованості, встановленої у межах справи про банкрутство «ЛиНОСу».

Мало того, саме Фонд держмайна, обгрунтовуючи необхідність зняття судової заборони на відчуження акцій ВАТ, зазначав, що опрацьовуються такі умови конкурсу, які передбачатимуть способи погашення всієї кредиторської заборгованості ВАТ «ЛиНОС». Проте згодом, під час затвердження умов конкурсу, ця обов'язкова для конкурсної комісії правова вимога була нею свідомо проігнорована.

3. Конкурс з продажу пакета акцій ВАТ був незаконним ще й тому, що на час його проведення **діяла (і де-юре продовжує діяти) заборона Вищого арбітражного суду на вчинення будь-яких дій стосовно відчуження майна ВАТ «ЛиНОС»,** оскільки її скасування за клопотанням Фонду держмайна особисто головою ВАСУ Д. Притикою без будь-якого судового розгляду було і залишається незаконним.

4. Проведення конкурсу було незаконним і з тієї причини, що на момент його проведення та час затвердження підсумків конкурсу дії Фонду держмайна було оскаржено в суді. А відповідно до вимог ст. 248-4 ЦПК України подання скарги до суду зупиняє оскаржувані дії. Оскільки ФДМУ, будучи повідомленим про це, не виконав судову заборону на проведення конкурсу, то сам конкурс та укладений договір купівлі-продажу не є законними.

5. Фонд держмайна, як організатор конкурсу, порушив вимоги Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакета акцій ВАТ, створених в процесі приватизації, яке передбачало продаж пакетів акцій стратегічних підприємств виключно промисловому інвестору. Водночас навіть статутні документи свідчать, що і майбутній покупець пакета акцій ВАТ — «ТНК-Україна», ні інший учасник конкурсу — ТОВ «Продінторг» не відповідали кваліфікаційним вимогам до промислового інвестора. Згідно з п. 3 Положення, промисловим інвестором визнається юридична особа, яка виробляє продукцію, аналогічну продукції підприємства. **Але обидва учасники конкурсу не відповідали вимогам, які застосовуються до юридичного поняття «промисловий інвестор»,** оскільки не виробляли продукцію, аналогічну продукції «ЛиНОСу», а, отже, вони не могли бути допущені до участі в конкурсі. Проте ФДМУ, порушуючи чинне законодавство, навіть не включив до умов конкурсу положення про обов'язкові(!) кваліфікаційні вимоги до промислового інвестора. Водночас до умов конкурсу були включені інші, не передбачені законодавством, кваліфікаційні вимоги до учасників конкурсу, внаслідок чого до участі в конкурсі не було допущено двох інших претендентів. Зокрема, додаткові умови конкурсу вимагали від його учасників надання документів, які підтверджують наявність угоди претендента з банком West LB про забезпечення погашення ВАТ «ЛиНОС» кредиту перед цим банком, що не передбачено законодавством про приватизацію. Отже, з одного боку, ФДМУ неправомірно допустив до участі в конкурсі двох претендентів, котрі не відповідали законним вимогам до промислового інвестора, а з другого, незаконно розширив кваліфікаційні вимоги до учасників конкурсу, внаслідок чого було звужено коло потенційних покупців пакета акцій. Можна зробити висновок, що це було зроблено з метою уникнення реальної конкуренції та продажу пакета акцій ВАТ «ЛиНОС» не за 1 мільярд доларів, а за 10 мільйонів доларів. Ці порушення є ще однією юридичною підставою для судового визнання актів, які стосуються конкурсу з продажу пакета ВАТ «ЛиНОС», недійсними.

6. Згідно з п. 5 Положення, «конкурс проводиться за наявності не менш як двох претендентів». Разом з тим відповідно до ст. 5 Указу Президента «Про невідкладні заходи щодо прискорення приватизації майна в Україні» та ч. 5. п.26 Положення учасники конкурсу повинні були надати ФДМУ повні відомості про відносини контролю та пов'язаності з іншими особами, а також відомості про особу, яка здійснює контроль за діяльністю групи підприємств, які пов'язані відносинами контролю з претендентом. Крім того, «Порядок аналізу відомостей про відносини контролю», затверджений спільним наказом Фонду держмайна, Антимонопольного комітету, Держкомісії з цінних паперів, Державної податкової адміністрації та Служби безпеки України від 11. 01. 2000 р., передбачає низку заходів із перевірки відносин контролю між учасниками конкурсу, в тому числі додаткової перевірки суб'єктів господарювання, які у своєму складі мають одних і тих самих фізичних осіб (керівника, заступника керівника тощо), котрі володіють чи користуються частками або паями в статутних фондах. Проте **документи свідчать, що обидва учасники конкурсу — «ТНК-Україна» та ТОВ «Продінторг» — на час проведення конкурсу були безпосередньо пов'язані між собою, що робить сам конкурс незаконним.** На це вказують такі факти. Договір купівлі-продажу від імені покупця — «ТНК-Україна» — підписав директор цього підприємства Креденцер О. Г. Водночас, відповідно до довідки Держкомстату від 30. 08. 2002 р., Креденцер О. Г. також був керівником та засновником ТОВ «Продінторг». Крім того, комерційний конкурс з продажу пакета акцій ВАТ «ЛиНОС» було оголошено 26. 04. 2000 р., ще 31.05.2000 р. Креденцер О. Г. був заступником директора ТОВ «Продінторг», а вже 01.06. 2000 р. його було призначено гендиректором «ТНК-Україна». Також відповідно до статуту ТОВ «Продінторг» та нотаріального доручення від 10.03. 2000 р. громадяни Бондар Г. Д. та Островська М. О. доручали Креденцеру О. Г. від їх імені протягом трьох років управляти та розпоряджатися їх частками у майні ТОВ «Продінторг». Ці доручення діяли на час проведення конкурсу аж до моменту ліквідації ТОВ «Продінторг» у вересні 2000 року. Ще одним підтвердженням пов'язаності двох учасників конкурсу є довідка митної служби, яка свідчить, що обидва учасники конкурсу — «ТНК-Україна» та «Продінторг» — здійснювали імпортні операції виключно через ВАТ «Тюменська нафтова компанія», котра є засновником «ТНК-Україна». Таким чином, учасники та організатори конкурсу грубо порушили чинне законодавство України — учасники конкурсу не подали повних та достовірних відомостей про відносини контролю між ними, а ФДМУ та інші уповноважені органи належним чином не перевірили учасників конкурсу на предмет відносин контролю, що призвело до відсутності конкуренції серед учасників конкурсу (реально конкурс було проведено за наявності лише однієї особи), внаслідок чого державі було завдано значних збитків.

Цей перелік грубих порушень законодавства, кожне з яких є достатнім для скасування через суд результатів конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ЛиНОС», можна було б продовжувати (і вони зафіксовані у моїх депутатських запитах), проте, гадаю, навіть перелічених фактів досить, щоб дійти висновку — приватизація Лисичанського НПЗ була незаконною. Вихід у цій ситуації один: розглянути викладені факти в суді й законно, правовим шляхом, повернути НПЗ у державну власність. Тим паче, що досі жоден суд не розглядав по суті цей далеко не повний перелік допущених під час приватизації ВАТ «ЛиНОС» порушень законодавства. Протягом 2000—2003 років суди з різних, але незаконних, причин відмовляли в розгляді відповідних позовів. І той факт, що ці відмови були незаконними, у листопаді 2002 року та на початку 2003 року було встановлено досі чинними ухвалами Апеляційного суду м. Києва.

Саме тому повідомлення Генпрокуратури про те, що наслідком перевірки фактів порушення законності під час приватизації ВАТ «ЛиНОС» стало подання в інтересах держави позовної заяви про визнання недійсними актів, які стосуються конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «ЛиНОС» та договору купівлі-продажу, зовні сприймалось як підтвердження того, що в Україні справді «закон один для всіх». Однак подальші події змушують сумніватися у щирості цієї вашої заяви та дій влади загалом. Судове засідання Господарського суду м. Києва за позовом Генеральної прокуратури до Фонду держмайна та ПІІ «ТНК-Україна» було призначене на 19 липня 2005 року, однак воно закінчилося, ледве розпочавшись. Закінчилося з тієї причини, що сама **Генпрокуратура України (котра за Конституцією та законами повинна спрямовувати свою діяльність на всебічне утвердження верховенства закону, вживати заходів до усунення порушень законів, від кого б вони не виходили, поновлення порушених прав і притягнення до відповідальності осіб, які допустили ці порушення) подала до суду клопотання, в якому попросила залишити власну позовну заяву без розгляду.** Скажу прямо — цей крок Генпрокуратури не просто є незрозумілим, але він межує із зумисним приховуванням тяжкого злочину. Бо як і за якими критеріями оцінювати клопотання Генпрокуратури про залишення без розгляду фактів кричущих порушень закону, внаслідок яких держава зазнала великих збитків? Хіба це не означає, що службові особи Генпрокуратури, всупереч інтересам служби, під якими насамперед потрібно розуміти інтереси держави, ігнорують покладені на них законом обов'язки та діють всупереч державним інтересам? Водночас, я не думаю, що прокуратура, котра повністю перебуває під контролем Президента та його оточення, зі своєї ініціативи вдалася до такого кроку, як відкликання із суду цього важливого позову. Важливого з економічного, політичного та юридичного боку. Бо такі позови подають та відкликають тільки за погодженням з урядом та адміністрацією Президента. Такою є практика останніх п'ятнадцяти років. Тому я звертаюся передусім до вас, як найвищих державних посадовців України: згадайте свої обіцянки перед народом про рівність усіх перед законом та, використовуючи правові механізми і суд, як орган демократії, поверніть у державну власність майно, незаконно привласнене олігархічними структурами, і використайте його в інтересах народу, а не в інтересах ненажерливого приватного олігархічного капіталу. Час відтворити фонд загального надбання народу України, загальнонародної власності як гарантію народного добробуту, подолання бідності та економічного та соціального розвитку України. До цього фонду загальнонародної власності мають увійти підприємства всіх базових галузей промисловості, серед яких не останнє місце посідає Лисичанський НПЗ. Для повернення цього підприємства у державну власність є всі правові підстави. І тоді держава не витрачатиме народні гроші на будівництво нового НПЗ. Віддайте їх на освіту і охорону здоров'я, молодим сім'ям на квартири. А Лисичанський НПЗ, один із найбільших в Європі за потужностями, буде слугувати народу України, як того вимагають Закон і Справедливість.

Саме тому мені не хочеться вірити, що вищеописана неналежна позиція Генпрокуратури України насправді є позицією нової влади, котра, задекларувавши, що віднині закон один для всіх, продовжує практику попереднього режиму, коли закон застосовувався вибірково. Звертаючись до вас, шановний Вікторе Андрійовичу, я маю надію, що ви докладете усіх зусиль, щоб захистити закон і відновити порушені права та законні інтереси держави. Бо доки на поставлені запитання не буде дано чіткої судової відповіді, слова про верховенство закону та невідворотність покарання залишатимуться порожніми словами.

З повагою,
Василь СІРЕНКО,
доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік Академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України, народний депутат України, фракція комуністів, безпартійний.

■ ДАТА

Східна війна як дзеркало слабкості російської імперії

10 вересня — День пам'яті воїнів, які загинули під час оборони Севастополя та у Кримській війні 1853—1856 рр.

Чорне море оголосили демілітаризованою зоною

Кримська війна, що розпочалася 1853 року, спочатку вдало складалася для Росії: російські війська вступили до Молдавії і Валахії, здобули низку перемог на Кавказі, під командуванням П. Нахімова ущент знищили турецький флот у Синопській битві, що тривала лише три години. Для того, щоб запобігти поразці Туреччини, 1854 року у війну вступили Англія та Франція, а пізніше — італійське Сардинське королівство.

8 вересня у битві на р. Альмі російська армія зазнала поразки. В цій битві обидві сторони мали величезні втрати: союзники — 4,3 тис. убитими і пораненими, росіяни — 6 тисяч. Стрімкий наступ ворога на Севастополь загрожував повною катастрофою.

Розпочалася 349-денна перша оборона міста, впродовж якої противник піддавав його бомбардуванням шість разів. Останнє почалося 24 серпня 1855 року. Воно тривало три дні, після чого 60-тисячне вороже військо перейшло на штурм геть зруйнованого міста. 30 серпня союзна армія вступила до Севастополя. 349-денна перша героїчна оборона закінчилася. Втрати його захисників — 103 тисячі осіб, втрати противника — 55 тисяч.

З падінням Севастополя активні бойові дії припинилися. Після всього було підписано Паризький мирний договір, згідно з яким Росію позбавили права мати на Чорному морі військовий флот і фортеці. Як, утім, і Туреччину. Море оголосили демілітаризованою зоною.

Монумент — візитна картка міста-героя

Сто років тому, 1905 року, на честь 50-річчя першої героїчної оборони Севастополя, урочисто відкрили найвизначніший севастопольський монумент — Пам'ятник затопленим кораблям.

Історія його створення сягає скорботних і героїчних подій півторастолітньої давнини. Перед затопленням суден з них зняли все, що могло знадобитися: оснащення, важкі корабельні гармати, пороховий запас. У ніч з 11 на 12 вересня 1854 року сім суден затопили, а їхні команди поповнили лави захисників севастопольських бастіонів.

Пам'ятник кораблям, принесеним у жертву війні, споруджено за десять метрів від набережної Приморського бульвару, на місці другої лінії затоплення суден. Він височить на триметровій скелі, складеній з гранітних брил. Загальна висота — 16,66 м.

Ні землетрус 1927 року, ні вибух неконтактної донної міни 22 червня 1941 року не змогли знищити знаменитий монумент. І доки існує Севастополь, житиме у віках і найулюбленіший городянами і гостями пам'ятник, що став візитною карткою міста-героя.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

На знімку: до 150-річчя початку першої оборони Севастополя на Братському цвинтарі Севастополя були урочисто перепоховані останки його захисників, які загинули в Інкерманському і Чорнорічинському боях.

Фото автора.

Депутатська фракція «Регіони України» висловлює глибокі співчуття родині, друзям та близьким з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті

НЕДРИГАЙЛА Валентина Михайловича.

З глибоким сумом і скорботою Депутатська фракція «Регіони України» у Верховній Раді України.

Народний депутат України Олександр ФЕЛЬДМАН: «СЛОВА «ЦІЛЬ» І «ЦІЛІСНІСТЬ» МАЮТЬ ЗАГАЛЬНИЙ КОРІНЬ, І ОДНЕ НЕМОЖЛИВЕ БЕЗ ДРУГОГО»

Восьма сесія останнього парламентського скликання стане, мабуть, однією із найгарячіших. Попереду вибори, і в самих депутатів уже не виникає сумніву в тому, що реальний законотворчий процес України може бути загальмований використанням Верховної Ради і провладними силами, і новою опозицією, що поступово формується, як піар-трибуни. За такої роботи законодавчого органу жертвами передвиборного популізму можуть стати не тільки питання вступу України до Світової організації торгівлі або прийняття «міфічної» політреформи, що задовольняла б усіх, а й досить болючі внутрішньополітичні проблеми в сфері міжнаціональних відносин, законодавча база яких уже тривалий час потребує модернізації. Поділ України за принципом Захід—Схід, стихійні спалахи сепаратизму, основані на регіональному патріотизмі, мовні й земельні конфлікти в місцях компактного поселення національних меншин — ці, на жаль, слабко розв'язувані владою після помаранчевої революції проблеми знову, як і в період президентських виборів, можуть стати арсеналом радикально налаштованих політиків та їх технологічної обслуги. Народний депутат Верховної Ради, член фракції БЮТ, керівник Асоціації національно-культурних об'єднань України Олександр ФЕЛЬДМАН (на знімку) ***не раз відзначав, що в нашій державі «національне питання», зазвичай, регулярно загострюється напередодні чергової передвиборної кампанії. Своїми міркуваннями про можливі способи його усунення в парламенті він поділився з «Голосом України».***

— Олександре Борисовичу, а наскільки вагомі ваші підстави припускати, що і на цих виборах буде розіграно карту міжнаціональних відносин?

— Судіть самі, сьогодні в Україні, згідно із соціологічним дослідженням, у середовищі національних меншин залишається досить високий рівень незадоволеності реалізації їхніх громадянських прав і задоволенні їхніх інтересів, що і може послужити приводом для маніпуляцій національною свідомістю «малих народів» нашої держави під час виборів. Особливо насторожує те, що в цій виборчій кампанії такі брудні методи можуть бути затребувані ще і під час виборів у місцеві органи влади. Крім того, нацменшини в Україні становлять майже 22 відсотки від загального населення держави, а це дуже ласий шматок від електорального пирога. Для політика епатажного типу з радикальною риторикою кращого поля діяльності не придумаєш. Йому досить підняти «неврологічні» теми вічних для нас геополітичних суперечностей, мовного вибору, тему, що зв'язана з конфліктами під час повернення в Україну депортованих народів. На жаль, такі негативні явища можуть відбутися на тлі нинішньої розбалансованості єдиної державної вертикалі управління етнополітичними процесами в Україні, що тільки ускладнює можливість їх контролю й локалізації.

Я впевнений, що ситуація, яка склалася, — лише тимчасове явище, оскільки відчувається щира зацікавленість влади у якнайшвидшому відтворенні структур і функцій для здійснення державної політики в сфері міжнаціональних відносин. Але, з другого боку, такі наміри можуть бути ускладнені низкою проблем у законодавчому полі.

— І в чому ж ці проблеми, конкретизуйте?

— Насамперед у відсутності в державі базового політико-правового документа, що визначав би зміст і спрямованість політики в сфері міжнаціональних відносин. Концепцію державної етнополітики так і не було прийнято у Верховній Раді за всі 14 років незалежності України. А її проекти існують. Недавно на «круглому столі» у Лівадійському палаці, присвяченому питанням, що визначають майбутнє міжетнічних відносин нашої держави, представники національних громад і об'єднань активно обговорювали проект такої концепції, підготовлений моїм колегою Рефатом Чубаровим. Було прийнято рішення про його погодження і доповнення. Важливо тільки, щоб роботу над цим документом також вели й у самому парламенті.

— Але «гола» концепція етнополітики, без низки законів, що гарантують дотримання і забезпечення прав нацменшин, буде лише декларацією, яку в політичній боротьбі можуть просто проігнорувати...

— У тому й річ, що сьогодні, як ніколи, потрібна активна законотворча робота парламенту в етнополітичній сфері. Старі закони, що забезпечують громадянські права малих і депортованих народів України, не відповідають тим політичним реаліям, у яких ми зараз живемо, намагаємося розвивати свою культуру і зберігати традиції.

Уже декілька років у профільному комітеті Верховної Ради лежить новий законопроект про національні меншини, автором якого є і я. Цей законопроект, до речі, пройшов експертизу в Раді Європи й одержав високу оцінку. Я сподіваюся на його успішне майбутнє. Новий закон про національні меншини має бути прийнятий парламентом цього скликання. Усе залежить тільки від рівня політичної культури і здорового прагматизму наших депутатів. Від зацікавленості в цьому питанні парламентської більшості, і від того, наскільки популістські мотиви превалюватимуть у депутатських дискусіях на цій сесії. В обговоренні етнонаціональних проблем можна легко зав'язнути, і я не хочу і не дозволю, щоб цей закон став заручником чиїхось меркантильних інтересів. Потрібно зрозуміти: невизначеність держави в питаннях дотримання прав нацменшин, а також у мовній політиці небезпечна не тільки внутрішніми конфліктами напередодні виборів, загостренням міжнаціональних відносин і ускладненням консолідуючих, утворюючих політичну націю процесів, а й досить серйозними зовнішньополітичними проблемами.

Не так давно проблеми в сфері дотримання прав нацменшин були причиною для серйозної критики чиновниками Євросоюзу таких країн, як Болгарія, Туреччина і Румунія. І наше законодавство, що стосується етнополітики, також має працювати на виконання копенгагенських критеріїв ЄС. То чи треба затримкую у прийнятті потрібних змін до законів ускладнювати виконання інтеграційного плану Україна—ЄС?

— Але ж це і може стати «каменем спотикання» під час обговорення закону про нацменшини з боку ваших опонентів... У парламенті досить сил, які чинять опір євроінтеграційним процесам.

— Хоч би як це пишномовно лунало, але питання компетентної етнонаціональної політики для України ґрунтується не тільки на тому, що держава взяла на себе певні зобов'язання перед європейським співтовариством, але здебільшого на нашій безпосередній зацікавленості самим жити в злагоді і мирі. А отже, для нової влади питання побудови якісної етнонаціональної політики має стати принциповим. А ось тут вже все залежить від культурного коду вітчизняної політичної еліти, її самоідентифікації, самосвідомості свого покликання, її етичного стрижня. Простіше кажучи: собою заради Батьківщини чи Батьківщиною і народом заради себе.

— Питання визначення цілей і спрямованості державної етнополітики в Україні досить філософське. Як на нього дивитеся ви, не тільки як політик, а й як громадянин?

— Українська етнополітика — частина фундаментальної проблеми, процесів, що утворюють державу і націю, — того, що ми розуміємо під терміном «українська нація» і що ми вкладаємо в це поняття. Варто відзначити, що серед багатьох наявних концепцій утворення нації не всі однаково підходять для України. Адже культурна, релігійна й етнічна моделі утворення єдиної політичної нації суперечать внутрішній специфіці України, її поліетнічному, багатоконфесійному характеру.

Мені здається, найбільш адекватною сьогоднішнім українським реаліям, а тим паче з міркувань майбутнього, є концепція утворення України як історичної нації. Принцип «розвитку цілого завдяки його складовим» — ідея великої України. Тобто утворення такої держави і суспільства, де органічно поєднувалися б і інтереси всіх етнонаціональних груп і народів, для яких Україна стала рідним домом, і всіх тих, хто відчуває себе частиною України, але проживає за рубежем. Адже великою зробить Україну тільки великий народ. Утворення нації, для якої об'єднавчим знаменником є самосвідомість історичної місії України. У рамках такого національного проекту закривається більшість внутрішніх суперечностей, і, що найголовніше, відкривається дорога в майбутнє. А це і є тим об'єднавчим знаменником, якого сьогодні, мабуть, найбільше бракує.

Повноцінна інтеграція етнонаціональних громад у державне життя, забезпечення прав культурних меншин, примирення конфесій і об'єднання регіонів на основі загальних цінностей національного успіху дасть можливість не тільки зміцнити єдність країни, утвердити нові морально-ціннісні основи суспільства, а й досягти заповітної національної мети. Адже слова «ціль» і «цілісність» мають загальний корінь, і одне неможливе без другого.

А заощадження — на проведення газу...

■ ЛИСТ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРУ

Шановна Юліє Володимирівно, всі наші селяни знають про вашу вдачу, прагнення вирішувати складні питання і мрію покращити життя бідним людям. Тому й звертаємося саме до вас: допоможіть скористатися чесно заробленими грошима з ощадних книжок на підведення газу до будинків.

Уже в цьому році до сіл Верхня та Нижня Озеряна буде проведено газ. Особиста подяка за це голові райдержадміністрації Володимиру Бакуменку. Небайдужий до людей, він допоміг нам у виділенні коштів на газопровід. Коли б кожен керівник ставився до своєї роботи так, як Володимир Борисович, наша країна вже процвітала б.

Але газопровід — це ще не все. Газ потрібно підвести до будинків, що більшості наших мешканців нині не по кишені. Проте раніше вони відкладали гроші на чорний день і мають «заморожені» заощадження. Тож просимо нашого дорогого Прем'єр-міністра Юлію Тимошенко посприяти, щоб ми змогли використати заощадження на проведення газу.

Обидва наші села раніше процвітали й мали заможні господарства. Та за останні п'ятнадцять років їх повністю спустошено. Молодь виїжджає, а залишаються переважно пенсіонери. Більшість із них пережили війну, до знемоги працювали в колгоспі й нині вже не мають сил та здоров'я рубати дрова. Хіба вони не заслужили, щоб хоч під старість пожити по-людськи й зігріти свій дім та душу?!

Місця у нас чарівні, люди чесні й працьовиті, та живемо ми лише надіями й сподіваннями, що нова влада сприятиме розвитку села. А добробут наш багато в чому залежить саме від підведення газу. Адже якщо вдома буде тепло й затишно, то й молодь не шукатиме кращого життя по чужих краях.

Олена БЄРЬОЗКІНА,
Від імені мешканців сіл Верхня та Нижня Озеряна

Харківського району
Харківської області.

Чути лише пісні канібалів

За всіх часів нас веселила, надихала і виховувала пісня. Зі сцени, з екрана телевізора, по радіо лунали змістовні й мелодійні твори. Багато які з них ставали справді народними. Їх співали на вулицях, у компаніях, під час урочистостей. Адже в основі тих пісень лежали вірші та легенди. А супроводжувалися вони унікальними мелодіями і виконанням.

Люди співали про важку кормигу хана Батия, нелегку долю солдата чи кріпака. А під час Великої Вітчизняної війни — про бойові подвиги, розлуки й зустрічі. Незабуті пісні воєнних і повоєнних років ми співаємо й нині. Їх можна почути під час дружніх застіль і вечірок.

Сонячне затемнення, як на мене, зійшло на країну сьогодні. За рівнем культури виконавці «піднялися» до племен канібалів, які під удари герлиг виконують ритуальні танці з нагоди пожирання наступного одноплемінника. Більшість естрадних виконавців дозволяють собі з'являтися на сцені напівголими і з жахливими гримасами на обличчі. А що в їхньому репертуарі?! Під гуркіт підсилювальної техніки повторюються безглузді звуки — ла-ла-ла, хе-хе-хе, ням-ням-ням — те, що сприймається лише нижніми відділами мозку. І ці так звані пісні множаться багатомільйонними тиражами, та ще й рекламуються як вершина мистецтва!

Є, звичайно, і зараз унікальні співаки, що виконують чудові ліричні твори. Їхні пісні відкривають осяйний світ, роблять нас чистішими, западають у душу. Але таких виконавців чомусь не так уже часто й почуєш...

В. КАЗАКОВ.

Козельщина
Машівського району
Полтавської області.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Наша Україна

Посередині Європи
розташована країна
Незалежна суверенна
держава Україна.
Як на Захід обернешся —
гори і смереки,
А на сході —
степ широкий, шахти і заводи,
А на півдні —
Чорне море, вітер пінить води.
Маємо багаті надра,
поля з урожаєм.
Краса нашої природи
увесь світ вражає.
Мудрі, мирні, працьовиті
живуть у нас люди.
Поважають нас сусіди,
їдуть звідусюди.
Всі шляхи у нас транзитні —
земля, море, небо.
Працювати з нами можна
і дружити треба.
Ми спроможні на великі подвиги
і славу,
Розбудуєм незалежну
й сильну ми державу!

Лариса ДАНИЛЬЧЕНКО.

Київ.

Області чи краї?

Маю свої міркування та пропозиції стосовно адміністративно-територіальної реформи в Україні. Частково я згоден з лідером Української народної партії Юрієм Костенком, позиція якого зафіксована в газеті «Голос України» за 1 липня цього року, що така реформа нині неактуальна, бо важко визначити, коли її краще запровадити у життя.

Проте я твердо впевнений у тому, що реформа нам дуже потрібна. І пропоную свою схему адміністративно-територіального розподілу. Моє бачення таке: замість 24 областей і Республіки Крим утворити 10 країв. Такими краями можуть бути: Поділля, Полісся, Донбас, Карпати, Крим, Київ, Волинь, Таврія, Чорномор'я та Буковина.

Їх центрами може залишитися частина обласних центрів. А решта будуть великими промисловими та культурними містами, не обтяженими адміністративними функціями. Гадаю, що це дасть щорічну економію бюджетних коштів, які спрямовуватимуться на невідкладні потреби.

Адміністративні райони, яких у нас в кожній області по 15—17, також, на мою думку, необхідно ліквідувати. І тоді райцентри діятимуть як промислово-виробничі міста і підпорядковуватимуться краям.

Що стосується сільських рад, то їх можна і по-іншому назвати. Наприклад, місцева чи сільська (селищна) громада. І їх має бути стільки, скільки маємо сіл. Укрупнення сіл, на мою думку, взагалі краще не практикувати. Громада села на своєму сході обиратиме старосту, а затверджуватиме його край.

І не варто жалкувати за такою проміжною ланкою у вертикалі управління, як райони та райцентри. Така структура була вигідна в колишньому Радянському Союзі через те, що праця сільського виробника оплачувалася лише частково і давала можливість роздувати штати районного управління до таких меж, які маємо й донині.

Зрозуміло, що я запропонував саму суть — ідею, яку ще потрібно розвивати, вдосконалювати і конкретизувати вченим та спеціалістам-практикам. І взагалі нашому народу. Який нарешті здобув реальні можливості та право на участь у розбудові своєї рідної держави.

Олександр ЛУК'ЯНЧУК,
майор у відставці.

Кам'янець-Подільський
Хмельницької області.

Телефон став мрією

Звертається до вас колишній учасник бойових дій в Афганістані. Я ніяк не можу добитися, щоб мені додому провели телефон. Наскільки мені відомо, пільговикам це робиться позачергово. Але мене, вочевидь, до цієї категорії держава не відносить.

З «Укртелекому», на мої звернення, надійшла відповідь, ніби поки що немає номерів. І мене поставили другим у загальній черзі на 2006—2007 роки. Нині у кожного громадянина є мобільний зв'язок, а мені, пільговику, через відсутність коштів доводиться хоча б про дротовий мріяти...

Василь ТИМІНСЬКИЙ.

Білі Ослави
Надвірнянського району
Івано-Франківської області.

Поверніть гроші за страховки

Мені 68 років, я вже давно маю повне право сидіти вдома, але змушена працювати. Адже на пенсію не проживеш і, тим паче, не вивчиш дитину. Моя дочка нині навчається на 3-му курсі університету. Вчиться платно — 2200 гривень за рік, та плюс ще потрібні гроші на проїзд, одяг, харчування...

Про майбутнє своєї дочки я думала заздалегідь і застрахувала її за кількома видами страховок: до повноліття, до весілля і ще за чотирма. Всі справно виплатила. А яка з цього користь?! Де мої гроші зараз і з кого їх вимагати? Не знаю.

Найприкріше те, що оформляла страховки я не за радянських часів, а за тих самих, у яких нині живемо. На жаль, тепер не знаю, у який час мені їх повернуть...

В. ТРОШКІНА.

Ялта.
Крим.

Ми також постраждали

На жаль, Чорнобиль не єдине місце у світі, де вирувала радіація. Чимало українців отримали радіаційне опромінення за кордонами Батьківщини, наприклад, на Семипалатинському ядерному полігоні.

Але чомусь ті, хто постраждав внаслідок Чорнобильської аварії, отримують грошові компенсації і мають пільги. А ті, хто виконував свій професійний обов'язок десь інде, — не мають нічого. Виходить, «чорнобильці» хворі, а ми ні? І жодні довідки тут не допомагають! На мої численні звернення до різних інстанцій отримував лише відписки. Але ж радіаційне опромінення, де б його не отримав, здоров'я не додає. Та й усі ми — діти однієї країни. Тому не розумію, чому така несправедливість під час розподілу пільг?

Володимир ВОЗНЮК,
військовий пенсіонер.

Луцьк.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Фото Юлії КРАСНОЩОК.

— Добре, що татко такий великий!
Київ.

Працювали нарівні з дорослими

Для мене і для багатьох моїх однолітків роки дитинства в пам'яті залишаться назавжди. Мені було лише дев'ять, коли наше село Капітанівка, що на Кіровоградщині, визволили від німців.

З приходом Радянської Армії мій батько, Михайло Купріянов, добровільно пішов з воїнами, які визволили село. Командир частини відмовляв його від цього кроку, адже на той момент батькові вже виповнилося 47 років. Проте бажання помститися за рідну землю, за знущання над дітьми, жінками та старими людьми не могло його зупинити.

— Гаразд, — сказав командир, — підеш санітаром.

І мама залишилася одна з двома дочками.

...Батько з війни не повернувся. І лише у 1954 році — на велику кількість запитів — ми отримали відповідь з військкомату: «Пропав безвісти».

Тільки-но встановилася Радянська влада, всіх дітей шкільного віку зібрали у школі й після співбесіди розподілили по групах. У нашій групі були учні від семи до 12 років, а вже згодом, за здібностями, формували класи.

Після занять у школі ми допомагали дорослим у колгоспі. Техніки не було, тому основною силою стали корови. Важкою працею для нас, дітей, було сапання буряків. Адже на одну людину припадало по 4—5 га посівів.

Коли наставали жнива, допомагали укладати снопи, а потім коровами перевозили їх до молотарки. Після збирання зерна — знову орали, витягували буряки із землі та складали їх до купи. До пізньої осені — і в дощ, і в сніг — ми очищали їх від землі та обрізали гичку. З зими і до початку польових робіт можна було спокійно ходити до школи. А потім — знову робота у полі...

З 1946 року дедалі менше використовували корів — ставили на ноги МТС. З війни поверталися солдати. А школярі ще довго працювали на добробут країни...

А тепер поясніть: хто ми, з погляду на сьогодення? Свого часу облік у колгоспах на нас, школярів, не вівся. Ми, ніби, допомагали матерям. А який, в такому разі, потрібен документ, щоб довести нашу роботу в період війни, щоб отримати статус учасника війни? Сподіваюся, нашу допомогу фронту заперечити ніхто не зможе?..

І. ДІПКО.

Черкаси.

Мамі, давай ходити

Кілька років тому журналістка «Голосу України» Яна Стадільна, описуючи гуманітарну місію одного з чорнобильських фондів, вразила читача фактом всиновлення німецьким подружжям безногого українського малюка. Як склалася доля нашого маленького земляка за кордоном, як живеться йому там нині? Мені вдалося побачити це на власні очі під час закордонного відрядження. Певен, що коли у незалежній Україні врешті-решт таки зродиться вітчизняна кіноіндустрія, одним з перших «дасться до діла» фільм, передусім документальний, про українського хлопчика з Німеччини, чиє фото викликає у нас далекі асоціації про знаменитого колись в СРСР льотчика-героя. Режисеру з чіпкою пострадянською пам'яттю одразу спаде на думку художня паралель. Звідси і перші кадри:

1941 рік. ***СРСР.*** *З пронизливим виттям падає збитий елітним льотчиком Люфтваффе радянський літак. Віковічні ялини пом'якшують смертельне піке винищувача, удар об верхівки дерев викидає з кабіни безпомічного лейтенанта Мересьєва. Цупкі гілки і м'яка снігова ковдра рятують життя самого пілота. Опам'ятавшись, лейтенант неймовірними зусиллями повзтиме до своїх. Обморожені, загангренені ноги йому одріжуть госпітальні ескулапи...*

2000 рік. ***Україна****. Тишу київського пологового будинку №9 прорізає крик новонародженого немовляти. Скорчена од болю кесаревого розтину мати побачить над собою... безногого сина. Як потім запишуть у медичній картці лікарі: дитина без тазостегнового суглобу, лівого стегна і обох малих гомілкових кісток.*

Більшість українців з пам'яттю радянської доби добре пригадують подальшу долю радянського льотчика-інваліда Олексія Мересьєва, який спочатку навчиться ходити на ногах-протезах, а потім навіть прорветься на фронт. І не просто у тилову частину, а сяде за штурвал винищувача і в повітряному бою зіб'є не одного елітного аса гітлерівської Люфтваффе...

Костя з Мамі. У кожного своя висота

Більшість українців нинішньої доби не менш достеменно знають, що чекає на уроджену калікою дитину, од якої через двадцять дві доби приречено відречуться навіть заможні батьки. Казенна каша дитбудинку, невигойний сум у погляді немовляти на діток-ровесників, які можуть рухатися-бавитися. І дорослішання — усвідомлення страшної правди: хоч і народився ти на зорі третього тисячоліття під мирним небом над столицею однієї з найбільших країн Європи, лікарський запис про «потребу хірургічного втручання» слід сприймати не як надію, а як довічний вирок (дякуй, що годують і зодягають — про які дорогі операції може іти мова!).

Для Кості промінь надії сяйнув не від світових зірок хірургії — від німецького сільського лікаря із гірської глибинки Зауерланду. Із Заходу, звідки його предки не раз дочікувалися чужоземного віроломства, в Україну вже вкотре прибули з гуманітарним вантажем добросердні німці. Одного з них — Кристіана Гуссельса — Київ назве піонером доброчинного руху допомоги чорнобильцям, дітки-сироти з інтернатів і дитбудинків побачать у ньому щедрого Діда Мороза, який разом зі Снігуронькою (перевдягненою дружиною) роздаватиме дарунки з-під різдвяної ялинки. А безногий український хлопчик Костя своїми чарівними, сповненими невимовного суму очима-вуглинками «впізнає» в німецькому лікареві свого Тата.

Втім, хто кого «впізнає» — ще запитання. «Просто», роздаючи у різних українських дитбудинках гуманітарні подарунки, німецький лікар Кристіан Гуссельс стрівся поглядом з дворічним безногим малюком і його оченят-чорноoливок не міг забути навіть у рідній ситій Німеччині. Не тому, що Бог не дав йому і дружині відчути батьківське тепло від власних дітей, чого завжди не вистачає бездітним подружжям... Навпаки, вони з Фредерікою з'явили на світ і виховали п'ятьох синів і доньок...

Гуссельси не планували когось іще всиновлювати. Колись, замолоду, вони мріяли про трійко власних діток. Одне з немовлят лікарям врятувати не вдалося — померло одразу після пологів. Раз так, вирішили собі, має бути ще донька. А народився син, а тоді й найменшенька, Ельза. Тепер ось «заплановану арифметику» поламав український хлопчик... Невже, подумали собі, вони не спроможні відкрити Сонце ще одній дитині, чиїй самотності і каліцтву ніхто ніколи не візьметься зарадити... Адже не секрет, що багаті іноземні пари готові всиновлювати українських діток з вадами, але ж не з такими безнадійними. Тобто, у численних скалічених природою, а то й (що гріха таїти) «повитухами у білих халатах» мешканців українських дитбудинків був шанс хоча б потрапити до заможної родини, а в Кості і такого вочевидь не було... Чи не тоді Гуссельси, зводячи у зраненій чорнобильським атомом країні Храм милосердя (десятки тонн гуманітарних вантажів пройшли саме через їхні руки), мали очевидний привід замислитися над глибинністю християнської заповіді: перш ніж будувати храм, нагодуй сироту.

Певне, лишень господь Бог та український бюрократ достеменно знають, чого вартувало Гуссельсам взяти до себе у сім'ю безногого малюка з «Берізки». Та хіба ще віце-президент чорнобильського фонду пані Галина Брежницька, яка представляла в Україні інтереси німецького подружжя. Здолати чиновницькі редути їм допомогло «офіційне бажання» спершу вивезти хлопчика до Німеччини на оздоровлення. Ці редути виявилися не єдиною перепоною. Щиросердні почуття Гуссельсів-батьків до маленького Кості остуджували потаєнні сумніви Гуссельсів-медиків: чи може медицина поставити таку дитину хоча б на протези? Не все ж бо життя їй повзати, а їм дивитись на те...

Але на Гуссельсів і Костю уже в Зауерланді чекало ще одне випробування. Двічі поспіль Христіан і Фредеріка прилітали до Києва за дитиною і повертались ні з чим. Втретє їм удалося поспіхом Костю таки взяти, а потім упродовж місяців мучитись з ним у безсонні. Півторарічний малюк адаптувався важко: кричав на руках до знесилля, засинав на якийсь час мокрий від крику на мокрих від утоми руках Фредеріки чи Кристіана. У їхній сімейній фотохроніці довелося бачити незабутні знімки: клубочок дитинчати лежить ниць то біля крісла, то у куточку дивана у вітальні. Де знесилювався, там і засинав.

Що спільного між триколісним велосипедом і літаком-винищувачем?

1942. ***Москва, військовий госпіталь.*** *Досвідчені зранені фронтовики підсовують книгу про Корчагіна і підтримують дух лейтенанта Мересьєва розповідями про одноруких і одноногих звитяжців. У відповідь лейтенант бунтує — він не хоче просто ходити й тихо жити, він — бойовий льотчик, і його місце за штурвалом винищувача....*

2002 р. ***Німеччина. Зауерланд. Дім сільських медиків Гуссельсів.*** *Світила-костоправи зі столичних і пристоличних клінік заперечливо хитали головами: з протезами нічого не вийде, готуйтеся до того, що хлопчик житиме в інвалідному візку. Бо що думати про самостійні кроки дитини, коли невідомо, чи має вона рефлекси ходіння.*

В уже відомій нам домашній фотохроніці Гуссельсів на знімках довелося бачити, як малий Костя повзає, спираючись рученятами на хитромудрі іграшки-візки. У цьому домі їх конструювали гуртом, щоб дитя розробляло культяшками той самий рефлекс.

Гуссельси знали історію про німецьку дівчинку, якій ескулапи наростили кістку стегна донорськими трансплантатами. Однак у неї були проблеми з однією ногою, а в Кості — з обома, і замість кісткової тканини у нього — переважно хрящова, гнучка й неміцна. Після кількох серійних досліджень німецькі лікарі безпорадно розводили руками, мовляв, протези не допоможуть. Кристіан не здавався, наводив приклад зі своїм пацієнтом у Дорларі — за допомогою протезування п'ятирічний хлопчик з паралізованими руками й ногами таки призвичаївся рухатися, навіть писати навчився... Згодом зринула ще одна надія — на клініку у далекій, за сімсот кілометрів від Зауерланду, Баварії. Туди, під самісіньку Францію, й проляжуть щотижневі й щомісячні автомаршрути українського півторарічного хлопчика Кості та його німецьких батьків. Виснажливі примірювання, притирання, аналізи і знімки, а відтак і чималі витрати сімейного бюджету, компенсовувалися обнадійливою фразою: «За рік-півтора дитина може зробити перші кроки, якщо...».

1942 р. ***СРСР. Палата московського госпіталю.*** *Після невдалої спроби стати на щойно виготовлені дерев'яні протези і падіння у Героя Радянського Союзу старшого лейтенанта Мересьєва важко ниють культі. Але він хоче одразу спробувати «нові ноги»... Постоявши на місці, відчуваючи від незвички гостру біль у місцях прикріплення протезів, Мересьєв невпевнено переставив спочатку одну, потім другу милицю, переніс на них тягар корпусу і підтягнув спершу одну, потім другу ногу. Туго і хрустко заскрипіла шкіра, почулися два важкі удари об підлогу: бум, бум. Він був схожий на немовля, яке не вміє ходити, інстинктивно здогадується, що піти може, але боїться відірватися від рятівної стінки.*

Листопад 2002 р. ***Німеччина, баварська ортопедична клініка.*** *Під заспокійливі примовляння батьків лікар припасовує чи не найменшому за всю історію клініки пацієнтові ніжки-протези. Малюк несміливо зводиться на них, дивиться на себе у дзеркало, обертається до Фредеріки: «Мамі, а тепер давай ходити!!!».*

Того світлого погляду чорноокого сина мати не забуде довіку. Побачивши, як Костя, стоячи на протезах, бавиться повітряною кулькою, лікар на мить втрачає дар мови. У Дорларі односельці констатують: шоста дитина нашого лікаря пішла найпізніше, але ж таки пішла сама! До останнього факту докладе руку молодша з їхніх доньок, Ельза — якось, саме на найближчий Великдень, вона несподівано забере у братика милиці: «Ти вже й без них можеш....». Він не розгубиться — збалансує тілом і зробить крок...

1945 р. ***Захмарене війною небо Німеччини.*** *Радянський капітан Мересьєв надзусиллями вирулює винищувача, щоб упіймати у приціл фашистського «мессера». Витримали б дерев'яні ноги...*

2005 р. ***Німеччина. Зауерланд.*** *Маленький українець — син німецької родини, Константин Андріас Гуссельс уперто проситься сісти на дитячий триколісний велосипед. Мчить із ледь похилої гірки і дуже боїться, щоб не підвели «ноги».*

Щоб знати, як давалися Кості ці велосипедні прогулянки, варто було стати мимовільним свідком чергової велоаварії. Не вийшовши з «приземленої фігури пілотажу», триколісник перевертається і хлоп'яті уже несила піднятися. Він скімлитиме-плакатиме цілу ніч на руках Фредеріки, а вранці рентген засвідчить — незміцнілий хрящ дитячої ніжки виявився уразливішим від штучного фрагменту його ніг, дав тріщину. Тепер Кості доведеться знову гоїти рани, і доки не загоїть, муситиме пересуватися на інвалідному візку або на руках батька, матері та вже дорослої сестрички Ельзи.

З протезами проблем не буде, просто їх треба вчасно міняти, — пояснює фрау Фредеріка, — адже Костя росте, відповідно мають «виростати» і штучні ноги. Жінка відчиняє одну із шаф, і я бачу вражаючу, трохи моторошну картину: акуратно складений стосик дитячих ніжок, зодягнених у штанці та взутих у модернові кросівки. Протези не хочуть рости разом з Костиком, тому щоразу доводиться замовляти у баварській клініці нові. Про те, скільки доводиться витрачати на чергові примірки нервів, часу і коштів, Фредеріка скромно промовчує, бо й так зрозуміло, що нові штанці й взуття наймолодшого сина обходяться дорожче, аніж для решти п'яти дітей, разом узятих. «Нові ноги» для Кості — не менше як п'ять-сім тисяч євро» — шепнуть мені обізнані в ситуації люди.

Небагатослівний, як усі лікарі, Кристіан розкриє іноземному журналісту джерела прибутків сімейного бюджету. По-перше, вони, як сільські медики, мають більш як три тисячі пацієнтів із Дорлара і довколишніх сіл, окрім того Кристіан офіційно (заради підвищення кваліфікації і, звісно, доходів) практикує надання швидкої меддопомоги у далеких східних німецьких землях. По-друге, Гуссельси вміють економити. Не лише у побуті, а й у власних хобі. Вони відмовляються від членства в елітних клубах любителів гольфу, їзди верхи чи довколосвітніх подорожей... Краще, кажуть, ті кошти витратити на доброчинство для знедолених.

В одній із численних публікацій про гуманітарні акції Гуссельсів вдалося виловити вражаючі цифри: на той час (2003 рік) за допомогою створеної ними організації «Діти Чорнобиля» оздоровили 4 тисячі чорнобильських діток у ФРН, півсотні — у Швейцарії, зібрали і відправили в Україну 130 тонн гуманітарних вантажів. Свідчення тому — численні подяки Гуссельсам від київських державних мужів за активну благодійну допомогу Україні. Пишаючись грамотами і дипломами (документи не лише в архівах родини, а й в акуратних рамочках на стінах дорларської медустанови), Гуссельси одначе воліють мати од Києва далебі інший знак уваги до себе. Ні, не звання, не ордени і тим паче не якісь премії. Якщо близько не знати це унікальне подружжя — ніколи не здогадатися... Відтак непросте всиновлення й унікальне протезування Кості у ФРН — то лише перша половина цієї захопливої історії. **Її продовження — у наступній публікації.**

Анатолій БЕНЬ.
Фото з сімейного архіву ГУССЕЛЬСІВ.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б.4) постановою по справі №25/154 від 29.08.2005 р. визнав банкрутом Закрите Акціонерне Товариство «Інститут інноваційних досліджень» (69000, м. Запоріжжя, вул. Мінська, б. 10), код ЄДРПОУ 20500265, р/р 2600430115542 в філії «Запорізьке центральне відділення Промінвестбанку», МФО 313355) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) постановою по справі №25/155 від 29.08.2005 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «Неосфера» (69000, м. Запоріжжя, вул. Трегубова, б. 8/41), код ЄДРПОУ 32934634, р/р 26008000030083 в Запорізькій філії АБ «Факторіал-Банк», МФО 313946) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) постановою по справі №25/156 від 29.08.2005 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «Самсон» (69000, м. Запоріжжя, вул. Ентузіастів, б. 3/129), код ЄДРПОУ 32934629, р/р 26002000030108 в Запорізькій філії АБ «Факторіал-Банк», МФО 313946) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Забродіна Олексія Михайловича (69121, м. Запоріжжя, а/с 6335, моб. тел: 067-780-39-60, ліцензія серія АА №630146.

24 жовтня 2005 року о 10.00 год.
за адресою: м. Київ, вул. Каховська, 60
відбудуться збори учасників ВАТ «Украгротех».

На порядок денний зборів винесені наступні питання:

1. Затвердження Статуту в новій редакції.
2. Відчуження майна.
3. Звільнення/призначення членів правління.
4. Різне.

За 30 днів до скликання загальних зборів учасники ВАТ «Украгротех» можуть ознайомитись з документами, внесеними до порядку денного зборів, за адресою: м. Київ, вул. Каховська, 60.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) за заявою ЗАТ АБ «Радабанк» 31.03.05 р. порушив справу № Б15/41/05 про банкрутство Приватного багатопрофільного підприємства «СД» (85300, Донецька область, м. Красноармійськ, вул. Ольшанського, 43, к. 7, п/р 2600700200640 в ТОВ КБ «Земельний капітал», МФО 305880, код ЄДРПОУ 30392740) та ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Безпалова Володимира Григоровича, ліцензія серії АА № 140430 (адреса: 49081, м. Дніпропетровськ, пр. Воронцова, 75/232). Заяви кредиторів про грошові вимоги до боржника, а також документи, що їх підтверджують приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

ЗАТ «ОБОЛОНЬ»

Повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться
27 жовтня 2005 року о 15:00 за адресою:
м. Київ, вул. Богатирська, 3.
Реєстрація акціонерів з 8:30 до 13:00.

Акціонер повинен мати при собі сертифікат акцій, паспорт, а представники акціонерів - також відповідні доручення.

Порядок денний:

1. Звіт виконавчого органу про фінансово-господарську діяльність товариства за 2004 рік.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії про роботу товариства в 2004 році.
3. Затвердження звіту та результатів фінансово-господарської діяльності товариства за 2004 рік.
4. Затвердження порядку виплати дивідендів за 2004 рік.
5. Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів незалежному реєстратору.
6. Відкликання та обрання члена Ради товариства.
7. Обрання членів та голови Ревізійної комісії товариства.
8. Призначення виконавчого органу товариства.
9. Реорганізація філій та створення дочірніх підприємств товариства.
10. Затвердження змін до статуту товариства.

Рада ЗАТ «Оболонь».

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 22.08.05 р. по справі № Б-39/86-05 відкрите акціонерне товариство «Харківський дослідний завод» (ЄДРПОУ 05789268, Харківська обл., Харківський р-н, с. Липці, вул. Пушкінська, 20) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Тетяну Пилипівну (ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р., вул. Шекспіра. 10, к. 5-А, Харків, 61045, тел. 773-01-30).

Претензії приймаються протягом місячного строку.

Втрачено свідоцтво про державну реєстрацію ЗАТ «ГАЛЕОН» № А 00595722. Загублене свідотство вважати недійсним.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 29.08.2005 р. порушив справу № Б-39/68-05 про банкрутство спільного Українсько-Болгарського акціонерного товариства закритого типу з іноземними інвестиціями «Зевс» (ЄДРПОУ 226770600, Харківська обл., Харківський р-н, с. Комунар, п/р 26001179 у ХОД АППБ «Аваль», МФО 351589, п/р 26003201954001 у ХГРУ ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 351533).

Розпорядник майна Тищенко О. І. (ліц. АБ № 216715 від 09.02.05 р., 61002 м. Харків, вул. Петровського, 6/8, кв. 15, т. (057) 700-55-97).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

До уваги акціонерів АКБ «Фінбанк»

ПОВІДОМЛЕННЯ
про позачергові загальні збори акціонерів АКБ «Фінбанк»

Акціонерний комерційний банк»Фінбанк» (Україна, м. Одеса, вул. Бєлінського, 16, тел. 8 (0482) 300-100) доводить до відома акціонерів, що **27 жовтня 2005 року о 16 годині** за адресою: м. Одеса, Приморський бульвар, 11 (приміщення готелю «Лондонська») відбудуться позачергові загальні збори акціонерів з наступним порядком денним:

1. Затвердження результатів підписки на тринадцяту емісію акцій банку.
2. Внесення змін до Статуту АКБ «Фінбанк»
3. Випуск облігацій АКБ «Фінбанк»

Реєстрація акціонерів проводиться 27 жовтня 2005 р. з 15.00 до 15.50 на підставі документу, що посвідчує особу.

Представники акціонерів повинні мати доручення на право участі у зборах, оформлені у встановленому законом порядку.

Телефон для довідок: 300-100

Правління банку

Втрачено статут Закритого акціонерного товариства «АРТ І МРІЯ», зареєстрованого 16 січня 1997 р. Печерською районною у місті Києві державною адміністрацією, ідентифікаційний код 24591135, тел. 254-47-20.

Шановні панове!

Позачергові загальні збори акціонерів ЗАТ «Вінницяпобутхім» відбудуться 24 жовтня 2005 року о 10:00, за адресою: 21100, м. Вінниця, вул. Фрунзе, 4.

Порядок денний:

1. Обрання Спостережної ради та Голови Спостережної ради ЗАТ «Вінницяпобутхім».
2. Обрання Ревізійної комісії ЗАТ «Вінницяпобутхім».
3. Внесення та затвердження змін до Статуту ЗАТ «Вінницяпобутхім».
4. Визначення порядку ведення загальних зборів акціонерів.
5. Обрання Голови правління та членів правління ЗАТ «Вінницяпобутхім».
6. Затвердження договорів, що потребують затвердження Загальними зборами акціонерів Товариства.

Реєстрація акціонерів і їх представників буде проводитися з 9:30 до 9:50. Для реєстрації акціонерів і їх представникам необхідно мати при собі паспорт, документи, що підтверджують повноваження.

З матеріалами, стосовно зборів акціонерів можна ознайомитися за адресою: 21100, м. Вінниця, вул. Фрунзе, 4, ЗАТ «Вінницяпобутхім». Тел. для довідок: 8 (0432) 52-21-10.

Правління ЗАТ «Вінницяпобутхім».

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП «Горлівський хімічний завод», повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів

На конкурс виставляються активи ДП «Горлівський хімічний завод», які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 5, зі зниженням початкової ціни продажу на 30%: 1. Димосос Д-18, 1979 р., початкова ціна продажу - **21613,90** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1080,70 грн. 2. Димосос Д-18, 1979 р., початкова ціна продажу - **21613,90** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1080,70 грн. 3. Турбогазодувка ТГ - 150, 1989 р., початкова ціна продажу - **9819,60** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 490,98 грн. 4. Турбогазодувка ТГ - 150 - 1,2, 1985 р., початкова ціна продажу - **29246,70** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1462,34 грн. 5. Мотоцикл ІЖ 6113, 1992 р., початкова ціна продажу - **1077,30** грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 53,87 грн. 6. Мотоцикл ІЖ 6113, 1992 р., початкова ціна продажу - **1077,30** грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 53,87 грн. 7. Верстат токарно-гвинторізний ІТ - 1М, 1993 р., початкова ціна продажу - **4223,10** грн. без ПДВ, гарантійний внесок -211,16 грн. 8. Насосний агрегат Д-800 57А, 1981 р., початкова ціна продажу - **5817,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 290,85 грн. 9. Насосний агрегат Д-630, 1983 р., початкова ціна продажу - **6584,90** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 329,25 грн. 10. Насосний агрегат Д-200, 1988 р., початкова ціна продажу - **3539,90** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 177,00 грн. 11. Верстат токарно - гвинторізний 1К62, 1974 р., початкова ціна продажу - **4865,70** грн. без ПДВ, гарантійний внесок 243,29 грн. 12. Верстат точільно - шліфувальний 3Б634, 1981 р., початкова ціна продажу - **878,50** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 43,93 грн. 13. Верстат вертикально - свердлильний 2Н124, 1986 р., початкова ціна продажу - **4077,50** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 203,88 грн. 14. Верстат вертикально - свердлильний 2Н124, 1990 р., початкова ціна продажу - **4606,70** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 230,34 грн. 15. Верстат горизонтально - фрезерний F315E, 1987 р., початкова ціна продажу - **6253,80** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 312,69 грн. 16. Кран козловий ККт-5, 1993 р., початкова ціна продажу - **37814,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1890,70 грн. 17. Вакуум сушарка типа SPT - 200, 1983 р., початкова ціна продажу - **3070,90** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 153,55 грн. 18. Терези лабораторно - аналітичні ВЛА - 200г -М, 1980 р., початкова ціна продажу - **506,80** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 25,34 грн. 19. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1982 р., початкова ціна продажу - **1155,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 57,75 грн. 20. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1989 р., початкова ціна продажу - **1155,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 57,75 грн. 21. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1989 р., початкова ціна продажу - **1155,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 57,75 грн. 22. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1989 р., початкова ціна продажу - **1155,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 57,75 грн. 23. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1988 р., початкова ціна продажу - **1155,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 57,75 грн. 24. Лабораторна центрифуга К -24, 1980 р., початкова ціна продажу - **11389,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 569,45 грн. 25. Універсальний іонометр ЭВ - 74,1979 р., початкова ціна продажу **267,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 13,37 грн. 26. Хроматограф газовий аналітичний серії «Цвет -500 М», моделі 560, 1991 р., початкова ціна продажу - **15036,70** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 751,84 грн. 27. Електроаспіратор ЭА - 12 Б, 1995 р., початкова ціна продажу - **1099,70** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 54,99 грн. 28. Котел КПЭ - 160, 1990 р., початкова ціна продажу - **3368,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок -168,42 грн. 29. Котел КПЭ - 160, 1989 р., початкова ціна продажу - **3368,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок -168,42 грн. 30. Піч ПЭСМ - 4, 1978 р., початкова ціна продажу - **1170,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 58,52 грн. 31. Піч ПЭСМ - 4, 1978 р., початкова ціна продажу - **1170,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 58,52 грн. 32. Піч ПЭСМ - 4, 1978 р., початкова ціна продажу - **1170,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 58,52 грн. 33. Піч ПЭСМ - 4, 1978 р., початкова ціна продажу - **1170,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 58,52 грн. 34. Піч ПЭСМ - 4, 1978 р., початкова ціна продажу - **1170,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 58,52 грн. 35. Шафа пекарська ШЖЭСМ - 2, 1989 р., початкова ціна продажу - **1192,80** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 59,64 грн. 36. Шафа пекарська ШЖЭСМ - 2, 1989 р., початкова ціна продажу - **1192,80** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 59,64 грн. 37. Холодильна шафа 1.12, 1991 р., початкова ціна продажу - **1524,60** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 76,23 грн. 38. Холодильна шафа, 1978 р., початкова ціна продажу - **1393,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 69,65 грн. 39. Холодильна шафа, 1978 р., початкова ціна продажу - **1393,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 69,65 грн. 40. Пресс - ножиці комбіновані НВ 5221, 1989 р., початкова ціна продажу - **8605,80** грн. без ПДВ, гарантійний внесок 430,29 грн. 41. Верстат ножовочний 8Б72К, 1980 р., початкова ціна продажу - **3328,50** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 166,43 грн. 42. Пресс гидравличний П63В2, 1980 р., початкова ціна продажу - **4867,80** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 243,39 грн. 43. Верстат круглошліфувальний 3М151В, 1982 р., початкова ціна продажу - **10389,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок 519,47 грн. 44. Ресивер 3.5 РДВ,1975 р., початкова ціна продажу - **2253,30** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 112,67 грн. 45. Ресивер 3.5 РДВ,1975 р., початкова ціна продажу - **2253,30** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 112,67 грн. 46. Автомат наплавочний універсальний А - 580 М, 1988 р., початкова ціна продажу - **5276,60** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 263,83 грн. 47. Електрична піч ОСД -10, 1980 р., початкова ціна продажу - **13739,60** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 686,98 грн. 48. Вентилятор радіальний ВЦ 14 - 46 - 8ВК, 1990 р., початкова ціна продажу - **9111,90** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 455,60 грн. 49. Автомобіль ЗИЛ 431410, № 05384 ЕВ, 1989 р., початкова ціна продажу - **6473,60** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 323,68 грн. 50. Автомобіль ЗИЛ - 431410, № 4621 ДОЦ, 1987 р., початкова ціна продажу - **6710,20** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 335,51 грн. 51. Автомобіль ЗИЛ - 130, № 1621 ДОР, 1986 р., початкова ціна продажу - **6616,40** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 330,82 грн. 52. Пресс - ножиці С229, 1976 р., початкова ціна продажу - **2425,50** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 121,28 грн. 53. Токарно - гвинторізний верстат 16У04П, 1975 р., початкова ціна продажу - **5047,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 252,35 грн. 54. Токарно - гвинторізний верстат ИТ -1М, 1993 р., початкова ціна продажу - **20131,30** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1006,57 грн. 55. Вантажник ЭВП-1,25, 1985 р., початкова ціна продажу - **5432,00** грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 271,60 грн. 56. Автомобіль ЗИЛ -131, № 18-94 ДОР, 1986 р., початкова ціна продажу - **4549,30** грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 227,47 грн. 57. Автомобіль ИЖ - 412, № 02-22 ДОВ, 1993 р., початкова ціна продажу - **1788,50** грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 89,43 грн. 58. Автомобіль М - 2715, № 71-54 ДОМ, 1991 р., початкова ціна продажу - **1803,20** грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 90,16 грн. 59. Автомобіль М - 2715, № 02-28 ЯНЕ, 1994 р., початкова ціна продажу - **2708,30** грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 135,42 грн. 60. Автобус САРЗ - 3280, № 053-80ЕВ, 1992 р., початкова ціна продажу - **8477,00** грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 423,85 грн. 61. Автомобіль ГАЗ 31029, № 017-33 ЕЛ, 1994 р., початкова ціна продажу - **5268,20** грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 263,41 грн. 62. Верстат фрезерний НГФ - 110, 1979 р., початкова ціна продажу - **991,20** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 49,56 грн. 63. Автомобіль МАЗ-5432, №19-05ДОР, 1986 р., початкова ціна продажу- **16767,80** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 838,39 грн. 64. Автомобіль МАЗ-93801, №1027ДЕ, 1981 р., початкова ціна продажу - **4823,00** грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 241,15 грн. 65. Автомобіль КАМАЗ-5320, №25-07ДОФ, 1990 р., початкова ціна продажу - **18235,70** грн. без ПДВ, гарантійний внесок-911,79 грн. 66. Насосний агрегат, 1990 р., початкова ціна продажу-**1269,10** грн. без ПДВ, гарантійний внесок-63,46 грн. 67. Будівля профілакторію (під розбирання), початкова ціна продажу - **6737,50** грн., без ПДВ, гарантійний внесок-336,88 грн. 67. Будівля грязелікарні (під розбирання), початкова ціна продажу **2196,60** грн., без ПДВ, гарантійний внесок-109,83 грн. 68. Будівля теплиці (під розбирання), початкова ціна продажу - **1425,20** грн., без ПДВ, гарантійний внесок-71,26 грн. **Фіксовані умови конкурсу:**

1. Учасник не повинний мати заборгованості по боргах та зборах, що буде підтверджуватися довідкою з обох організацій (ПФУ та ДПІ).
2. Право власності повинно переходити після повної сплати ціни, визначеної за результатами конкурсу.
3. Учасник повинен бути резидентом України.
4. Переможець конкурсу повинен після укладення договору купівлі-продажу сплатити суму придбаного майна у встановлені строки з урахуванням ПДВ.
5. Переможець конкурсу, який відмовився від підпису протоколу, договору, або в строк не сплатив вартість придбаного майна зобов'язаний сплатити неустойку підприємству - боржнику у розмірі 20% від покупної ціни майна.
6. При нотаріальному посвідченні договору купівлі - продажу витрати несе Переможець конкурсу.
7. Демонтаж та вивіз обладнання та матеріалів, здійснюється за рахунок переможця конкурсу.

З технічною характеристикою майна можна ознайомитись у керуючого санацією. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті 03 жовтня 2005 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 10 жовтня 2005 р., Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санації ДП «Горлівський хімічний завод». **Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.**

ДЕНЬ

П'ЯТНИЦЯ, 9 ВЕРЕСНЯ 2005 ■ № 169 (3669)

10 вересня в Україні утримається тепла, без опадів погода. Лише в Криму мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, гроза. Вночі та вранці подекуди туман. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 8—13, на узбережжі морів 16—19, вдень 24—29, на півдні правобережжя до 32 градусів тепла; в Карпатах та горах Криму вночі 5—10, вдень 15—20 градусів

■ **СПОРТ**

Ще раз про видовищність і результат…

Футбол. Відбірний цикл чемпіонату світу—2006. 7 вересня.

Група 1. Чехія—Вірменія. 4:1. Фінляндія—Македонія. 5:1. Нідерланди—Андорра. 4:0. Нідерланди — 28 очок, Чехія — 24, Румунія — 22, Фінляндія — 16, Македонія — 8, Андорра — 5, Вірменія — 4.

Група 2. Казахстан—Греція. 1:2. Данія—Грузія. 6:1.

Україна—Туреччина. 0:1. Київ. НСК «Олімпійський». 25 градусів. 75 000 глядачів. **Арбітр** — Ален Сарс (Франція). **Гол**: Метін, 55.

Україна: Шовковський, Несмачний, Федоров, Тимощук, Ващук, Русол, Ротань (Венглинський, 68), Гусєв, Воронін (Гусін, 84), Бєлік, Шелаєв (Шищенко, 80). Тренер — Олег Блохін.

Туреччина: Демірель, Хаміт, Озалан, Тораман, Озат, Сахін, Бурюк (Акин, 90+2), Караденіз (Чимшир, 46), Метін, Фатіх (Гасан Шаш, 83), Шукюр. Тренер — Фатіх Терім.

	В	Н	П	М	О
Україна	**7**	**3**	**1**	**16—5**	**24**
Туреччина	5	5	1	22—9	20
Греція	5	3	2	14—8	18
Данія	4	4	2	21—11	16
Албанія	4	0	6	9—17	12
Грузія	2	3	5	14—24	9
Казахстан	0	0	10	5—27	0

Група 3. Росія—Португалія. 0:0. Латвія—Словаччина. 1:1. Ліхтенштейн—Люксембург. 3:0. Португалія — 24, Словаччина, Росія — по 19, Латвія — 15, Естонія —14, Ліхтенштейн — 8, Люксембург — 0.

Група 4. Фарери—Ізраїль. 0:2. Кіпр—Швейцарія. 1:3. Ірландія—Франція. 0:1. Швейцарія, Франція — по 16, Ізраїль — 15, Ірландія — 13, Кіпр — 4, Фарери —1.

Група 5. Білорусь—Італія. 1:4. Норвегія—Шотландія. 1:2. Молдова—Словенія. 1:2. Італія — 17, Норвегія, Словенія — по 12, Шотландія — 10, Білорусь — 7, Молдова — 5.

Група 6. Азербайджан—Австрія. 0:0. Польща—Уельс. 1:0. Північна Ірландія—Англія. 1:0. Польща — 24, Англія — 19, Австрія — 12, Північна Ірландія — 9, Азербайджан — 3, Уельс — 2.

Група 7. Литва—Боснія. 0:1. Бельгія—Сан-Марино. 8:0. Іспанія—Сербія і Чорногорія. 1:1. Сербія і Чорногорія — 16, Іспанія — 14, Боснія — 13, Бельгія — 11, Литва — 9, Сан-Марино — 0.

Група 8. Болгарія—Ісландія. 3:2. Мальта—Хорватія. 1:1. Угорщина—Швеція. 0:1. Швеція — 21, Хорватія —20, Угорщина — 13, Болгарія — 11, Ісландія — 4, Мальта — 2.

Наближення фінішу відбірної кампанії світової першості надає змаганням особливої гостроти. Звідси й сенсаційні результати: поразки англійців у Північній Ірландії і норвежців на своєму полі від шотландців, домашня нічия іспанців із Сербією і Чорногорією.

Не був позбавлений інтриги і київський поєдинок. Попри мінімальну поразку нашої збірної від турків, реакція більшості вболівальників неадекватна. Стверджують, що збірна України зіграла чи не найгірший свій матч у плані видовищності. І за це їй стоячи аплодували 75 тисяч уболівальників. Однак хочеться запитати критиків, які дошкуляли збірній і її наставникам протягом відбірного турніру закидами стосовно привабливості гри: то що важливіше — результат чи щирий футбол?..

Хоча не лукавитимемо, кажучи, що нас не тішить думка про вміння нашої команди показувати змістовний футбол. Є, звичайно, певні проблеми. Скажімо, реалізація моментів. Але в керівництва збірної є вдосталь часу, щоб налагодити справу і підготувати команду до німецьких баталій літа—2006.

Це минулої суботи збірна України оформила проїзні документи на ЧС до Німеччини. І отримала заслужені поздоровлення від Президента України Віктора Ющенка, президента оргкомітету ЧС—2006 Франца Беккенбауера та віце-президента ФІФА Мішеля Платіні. Отже, українські футболісти перебували в доброму настрої. Навіть без Шевченка, який не брав участь у матчі, команда Олега Блохіна довела, що вміє грати не гірше за будь-кого.

Просто важко збагнути, як з таким рівнем гри господарі зрештою поступилися туркам, котрі за поєдинок створили лише момент і реалізували його. Але південним сусідам перемога була потрібна, мов повітря. Інакше мрія про німецькі баталії могла перетворитися на марево. Хоча нагод забити у наших було безліч. Навіть після пропущеного м'яча.

На цьому відбірний турнір не закінчується. У жовтні збірна України у Дніпропетровську прийматиме Албанію. У цьому турнірі обидві команди вже нічого не цікавить. Окрім хіба що престижу. Тож сподіватимемося від нашої команди і видовищної, і результативної гри.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Момент поєдинку збірних України і Туреччини.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Принциповий Приходько подав у відставку, проте кіно не залишив

Віктор Приходько більше не виконує обов'язки директора Національної кіностудії імені Олександра Довженка. Він принципово пройшов всі етапи судової тяганини, щоб наступного дня написати заяву за власним бажанням. Ця історія тривала чотири місяці. Гендиректора наказом Мінкультури було звільнено з посади, потім з цією справою розбирався суд. Третя влада поновила позивача на посаді, і відразу він написав заяву за власним бажанням, а у міністерстві її підписали.

На думку пана Віктора, час українського кіно на кіностудії Довженка зупинився. Зараз тут не знімають картин на держзамовлення. Частину павільйонів віддали в оренду під комерційні проекти, решта — стоять пусткою. Де ж мають народитися 80 стрічок, які обіцяло замовити Міністерство культури? Пан Приходько переконаний, що замовлення від держави чекати і не варто — треба ставити вітчизняну фабрику зірок на широку продюсерську ногу. Що і збирається робити гендиректор у відставці. Зараз під Києвом будує комерційну кіностудію — на українсько-американські гроші. Чиї саме — не розголошує, та й назви кіностудія ще не має. На прес-конференції вже у новому статусі Віктор зазначив, що, по-перше, збирається зняти комедію і фільм про трагедію у Бабиному Яру. І нібито на це є вже гроші. Що ж, ще раз підтверджує його продюсерський хист. Може, саме через ці бізнесові якості Приходько мав конфлікти і з Мінкультом, і з деякими поважними кіномитцями.

■ **ЧАС НОТ**

Конкурс диригентів

Переможцями 5-го Міжнародного конкурсу диригентів «Вахтанг Жорданія — третє тисячоріччя» у Харкові стали молоді виконавці з Вірменії, Італії і США. Журі конкурсу вирішило не присуджувати першої премії. Дві другі премії здобули Арутюн Арзуманян (Вірменія) і Маттео Пальяри (Італія). Третю премію — представник США Крістофер Чен. Минулої неділі в залі Харківської філармонії, на базі якої проходив конкурс, за аншлагу відбувся заключний концерт. Пролунали твори Вебера, Прокоф'єва, Стравінського, Чайковського, Шостаковича. Головний диригент Харківського симфонічного оркестру і директор Харківської філармонії Юрій Янко зазначив, що конкурс став помітною подією в музичному житті України і засвідчив високий рівень виконавської майстерності учасників. За словами Янка, переможців конкурсу за традицією найближчим часом влаштують гастрольні тури в різних країнах світу, у тому числі разом з Харківським симфонічним оркестром.

Ніколь Кідман — перекладачка ООН чи агент ЦРУ?

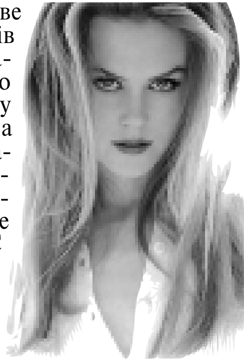

Уряд Зімбабве звинуватив творців фільму «Перекладачка» в тому, що вони зняли картину за вказівкою ЦРУ, а сам фільм є кампанією проти президента країни Роберта Мугабе. Про це повідомляє BBC News.

«У фільмі показано президента однієї з африканських країн, який їде в ООН виступати в цій організації, і наш президент також їде в ООН наступного тижня. Натяки — навіч», — в. о. міністра у справах інформації Зімбабве.

У фільмі режисера Сідні Поллака Ніколь Кидман грає перекладачку ООН, котра випадково довідалася про змову з метою вбивства диктатора однієї з африканських країн. Картину вже випущено на відео.

Бритні посіла перше місце за вульгарністю

«Праведниці і грішниці моди» — так назвав своє чергове опитування американський журнал US Weekly. Другий рік поспіль його читачі впевнені, що перевершити вульгарність Бритні Спирс (Britney Spears) не вдасться нікому. Продаж аромату Curious і навіть ідея бути поблажливою до вагітної жінки не допомогли Бритні уникнути обстрілу критиків. Гріхів перед модою в неї — більш ніж достатньо. Із найостанніших — ковбойські чоботи, слабке намагання бути схожою на Кейт Мосс, а також ім'я майбутньої дитини — Лондон.

Президент Туркменистану заборонив спів під «фанеру»

Сапармурад Ніязов заборонив використовувати в країні фонограму звукового запису на пісенно-музичних культурних заходах, а також у телевізійних передачах.

Використання фонограми заборонено на всіх культурних заходах, які організовують у зв'язку з державними святами, у передачах телевізійних каналів Генеральної дирекції туркменського телебачення, а також на всіх акціях у державних, громадських установах і в місцях масового відвідування громадян, у тому числі на весіллях і сімейних урочистостях.

ЦЬОГО ДНЯ

9 ВЕРЕСНЯ

■ 1769 р. Народився основоположник нової української літератури Іван Котляревський.

■ 1920 р. Засновано Київський авіазавод (нині АВІАНТ).

■ 1930 р. Народився співак Юрій Гуляєв.

■ 1944 р. Болгарія вийшла з війни проти СРСР і вступила у війну проти гітлерівської Німеччини.

■ 1961 р. Перший виступ українського художньо-спортивного ансамблю «Балет на льоду».

■ 1965 р. Помер фольклорист і хоровий диригент Михайло Гайдай. Зібрав понад 5 тисяч народних пісень і дум.

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна:
для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 347

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 491

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3308

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos